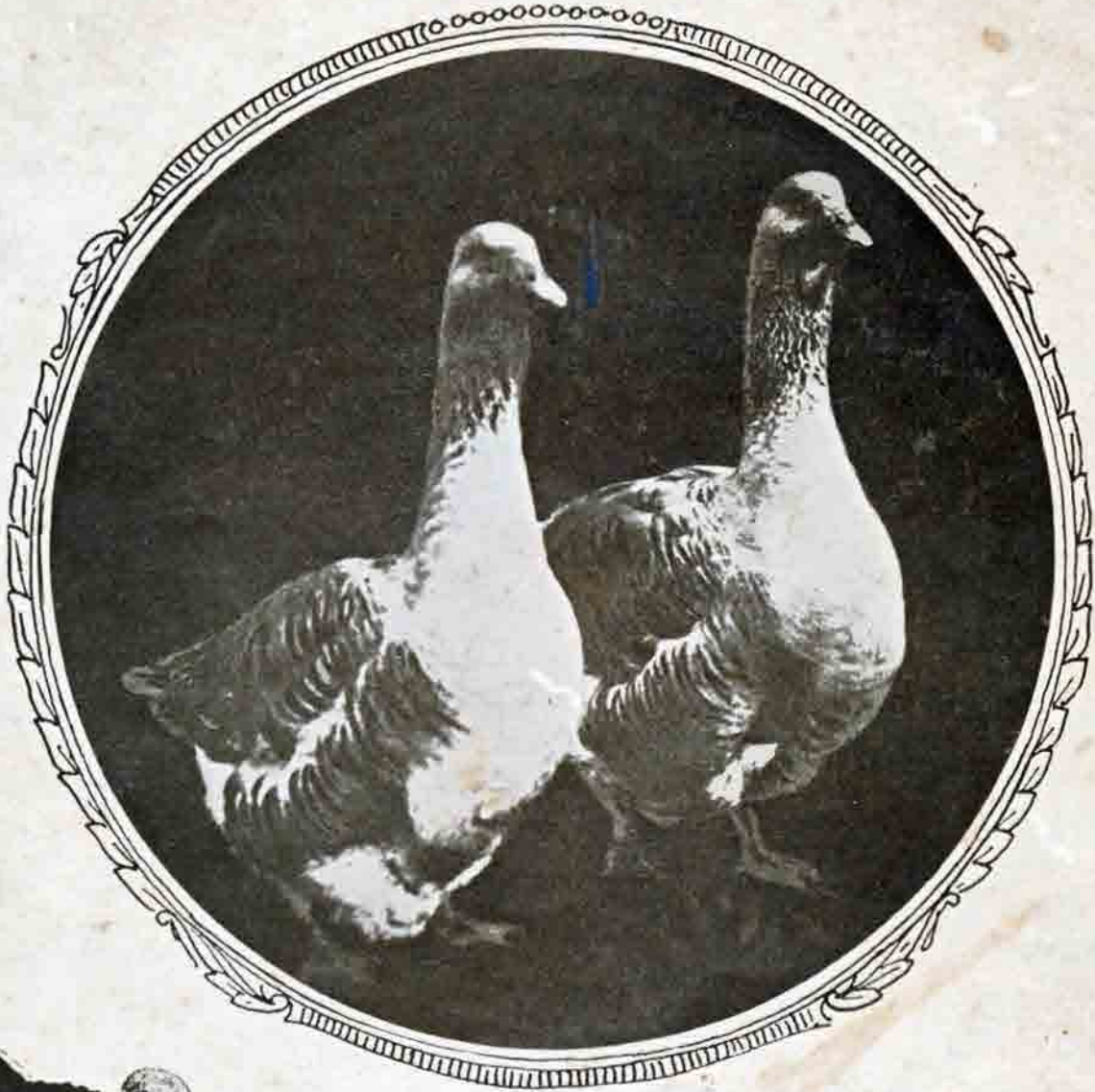

FJERKRAEAVLEREN

ET PRAGTHEFTE FOR ALLE OPDRÆTTERE
AF HONS, ÆNDER, GÆS, KALKUNER OG DUER

MED TALRIGE ILLUSTRATIONER EFTER ORIGINAL-TEGNINGER OG FOTOGRAFIER

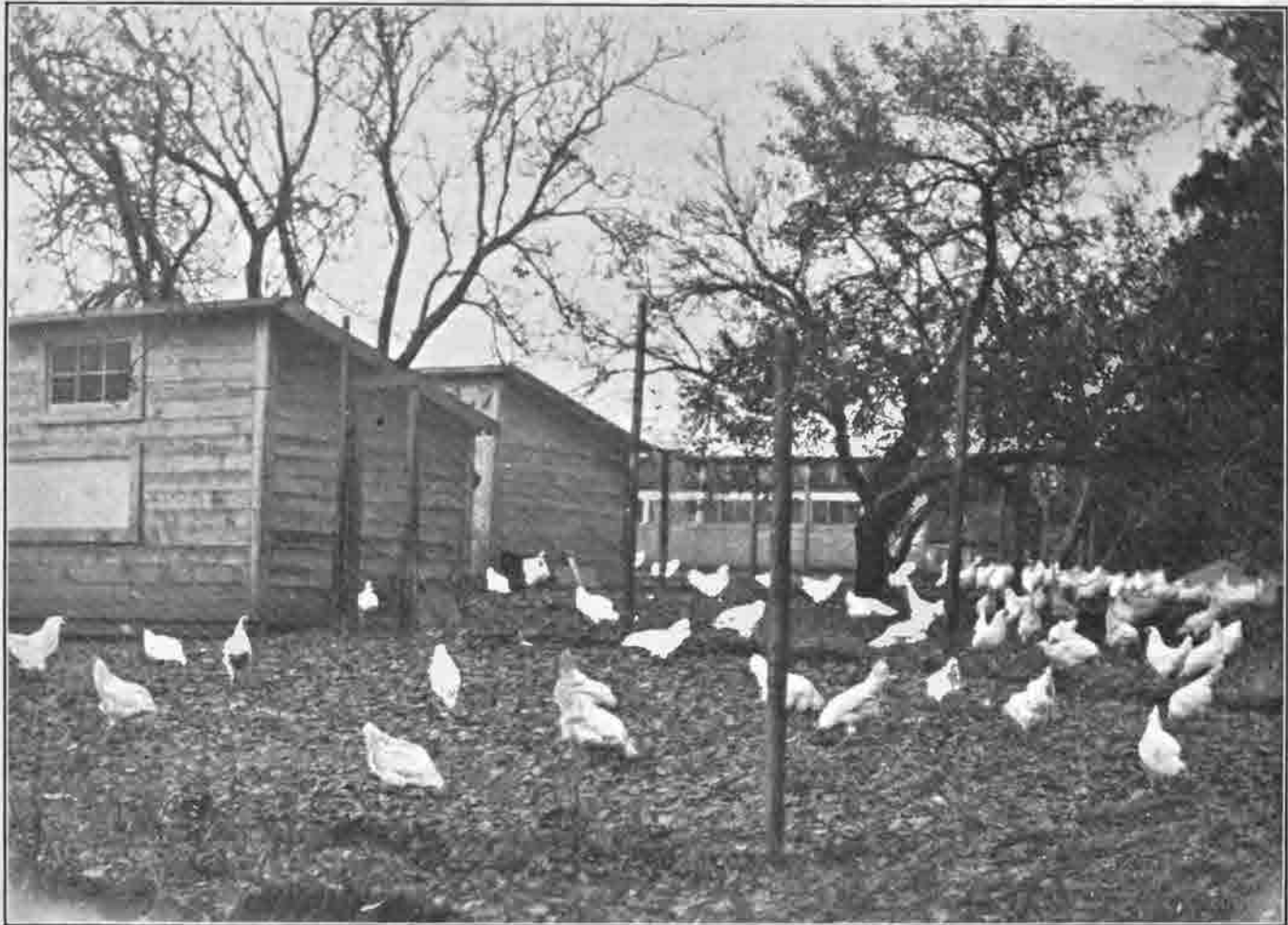
HAGE & CLAUSENS FORLAG

J. FR. CLAUSEN
KØBENHAVN

FJERKRÆAVLEREN

ET PRAGTHEFTE FOR ALLE OPDRÆTTERE
AF HØNS, ÆNDER, GÆS, KALKUNER OG DUER

MED TALRIGE ILLUSTRATIONER EFTER ORIGINAL-TEGNINGER OG FOTOGRAFIER

HAGE & CLAUSENS FORLAG

J. FR. CLAUSEN
K Ø B E N H A V N

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Lensgreve AHLEFELDT-LAURVIGEN: Fjerkræavl før og nu.....	3
SOPHIE BREUM „Vækkere“	5
Med Tegninger af ANNA E. MUNCH	
J. ESTRUP: „Graaand og Khaki-Campbell Anden	7
C. W. RASMUSSEN-IGLEKJÆRGAARD: Et Besøg paa Danmarks Fjerkræavlerforenings Jubilæumsudstilling i København.....	11
AGNES SEEMANN: „Den hvide Wyandotte“	14
Pastor FOG: „Hvide Italienerne“	17
ANNA B. MUUS: „Julegaasen“	21
CHR. NØRREKJÆR: „Mine danske Duer“	24
C. W. RASMUSSEN-IGLEKJÆRGAARD: „Kalkuner“	27
ESTRID ANDREASEN: „Glæden ved at holde Høns“	29
ELLEN WAGNER: „Plymouth Rocks“	35
C. W. RASMUSSEN-IGLEKJÆRGAARD: „Er Andeavl rentabel“	37
EDUARD BREHMER: „Asiatiske Hønsracer“	39

Heftet indeholder 139 Illustrationer.

Redigeret af Konsulent C. W. RASMUSSEN-IGLEKJÆRGAARD

Éneret til samtlige Artikler og Billeder
forbeholdes i videste Omfang.

Dette Hefte udkom i 1928 under Navn: „FJERKRÆAVLERENS JUL“

Pragthæftet "Fjerkræavleren" var en hyldest til racefjerkræavl og fjerkræ i det hele taget redigeret af C.W. Rasmussen-Iglekjærgaard i 1928.

Bogen er idag meget sjælden. Jørgen Nielsen Radby, som har avlet de danske fjerkræ racer i en menneskealder, har fundet og bevaret et eksemplar af hæftet og venligt udlånt det til at indskanningen.

FJERKRÆAVL FØR OG NU

Af LENS GREVE AHLEFELDT-LAURVIGEN

HER I DANMARK er der næppe nogen Virksomhed, der har udviklet sig med saa rivende en Hast som Fjerkræavl. For 40—50 Aar siden var Fjerkræavlens Betydning lig Nul, der var saaledes kun 4 Millioner Høns i Danmark 1888, medens der nu er 20 Millioner, 1865 udførtes 3000 Kg. Æg, hvilket Tal er steget til 40 Millioner sidste Aar, en Niendedel af hele Verdens Ægexport er dansk, Danmark er det trediestørste Ægexportland, og Æg er nu Danmarks største Indtægtskilde næst efter Smør og Flæsk.

De danske er selvfølgelig hverken klogere eller dygtigere end andre Nationer, men de synes at have en bestemt Evne forud for andre, Evnen til at organisere sig, paa denne Evne er Fjerkræavlens fænomene Vækst baseret; jeg skal her blot pege paa de tre store Sammenlutninger: Dansk Andels Ægexport, der i 1895 startede med 800 Medlemmer og nu tæller 50,000, Danmarks Fjerkræavlerforening og Odense Ægforretning. Det er saa godt som udelukkende det private Initiativ, der har gjort sig gældende, Staten, de skiftende Regeringer og Rigsdage, har stadig vist sig uinteresserede overfor Fjerkræ-sagen.

Det er ganske morsomt at lægge Mærke til, hvorledes Fjerkræavlens gradvis er steget i det almindelige Om-dømme: endnu i Halvfjerdserne og Firserne i forrige Aarhundrede viste Gaardmændene deres Foragt for Hønsene ved ganske at overlade dem til Konernes Om-sorg; paa Herregaardene var Hønsenes Pasning overladt til Bryggerpigen, men da hun baade skulde brygge, bage, malke, hjælpe til i Køkkenet, gøre rent hos Forvalteren, karte og spinde, blev der ikke megen Tid tilovers til Hønsene. Kom man i hine Tider til en Dyr-læge med en syg Høne, blev man uvægerligt kastet ned ad Trapperne; i vore Dage er der Dyr-læger, som er Specialister i Fjerkræsygdomme, paa Landbohøjskolen

er der en Klinik for sygt Fjerkræ. Et Bevis paa, til hvil-ken Højde Fjerkræavlens Betydning er steget, er ogsaa det, at der nuomstunder gives Undervisning i Fjerkræ-avl: hvert Aar afholder Danmarks Fjerkræavlerfor-ening i Forbindelse med Kertemindes Folkehøjskole et otte Dages Kursus paa Højskolen, og Graasten og Vejlbys Landbrugsskoler har optaget Fjerkræavlens som et Lære-fag, det samme gælder Husmandsskolerne.

Det er nu Husmændene og Landarbejderne, der re-præsenterer Fjerkræavlens, medens det tidligere var de større Gaarde, der særlig dyrkede dette Erhverv. Denne Forandring er kommet ganske naturligt, eftersom Fjerkræavlens egner sig bedst for Smaabrug, der kommer ikke saa let smitsomme Sygdomme i en lille som i en stor Flok; desuden har Husmændenes smaa Hønsflokke frit Udløb, saaledes at de selv kan søge en Del af deres Føde, det er billigere, og det er sundhedsbefordrende for Hønsene. Dernæst er Fjerkræet mere end nogen anden Dyreart modtageligt for Omhu, ja jeg kunde godt sige Venlighed, det kommer lettere frem i den lille Flok.

I Fjerkræavlens Barndom vidste man ikke Besked med Hønsenes Alder, man havde den Gang Høns, der var saa gamle, at Ræven lod dem ligge efter at have sat en Tand i dem. Man spiste gjerne Hønssekødsuppe i de Tider, men det var en almindelig Vittighed, at efter Suppen kom Straffen, nemlig det Øjeblik, hvor man skulde spise den aldrende Hane eller Høne, Suppen var kogt paa. Nu ved hvert Menneske, hvor gamle hans Høns er, ingen fornuftig Mand lader sine Høns blive ældre end tre Aar, da han ved, at en fireaars Høne giver sin Ejermænd Tab. Ved Hjælp af Ringe om Hønsenes Ben øves Kontrol med Alderen. Hønsene var i tidligere Tid smaa, Lidens-heden var fremkaldt af en gennem mange Aar fortsat Indavl; i vore Dage sørger man for Blodfornyelse, under-tiden lidt for meget af det gode, da det tit er en dyr Histo-

rie at skulle anskaffe sig nye fine Avlsdyr; her hjælper det dog noget, at Æglægningsevnen nedarves fra Hanen og ikke fra Hønen, det er altsaa tilstrækkeligt at anskaffe en Hane, naar man vil forny Blodet i sin Besætning, hvilket unægtelig er billigere end at anskaffe en hel ny Flok Høns.

Hønsehusene var tidligere meget urenlige og indeklemte; nu sørger man for Renlighed og frisk Luft, da man ved, at Snavs og daarlig Luft fremkalder Sygdomme hos Dyrene og danner et sandt Eldorado for nogle af Hønsenes værste Fjender, Lusene. Man troede tidligere, at Varme i Hønsehusene var en gavnlig Ting, derfor tilførte man mange Steder Hønsehusene kunstig Varme eller anbragte Dyrene i et Hjørne af Kostalden; nu ved man, at for ophedede Rum er et Arnested for Utøj, og at det ikke skader Fjerkræet at opholde sig paa et køligt Sted om Natten: Hønsene er selv den allerbedste Kakkelovn, idet deres Legemer udstråler Varme, desuden kan Dyrene let blive syge ved om Morgenen at komme ud i Kulden fra et overopvarmet Rum.

I gamle Dage kendte man ikke noget til rationel Fodring, nu er den sat i System, Landbohøjskolens Forsøgslaboratorium har gjort Fodringen til en ligefrem Videnskab, den af Laboratoriet sammensatte saakaldte Lundsgaardsblanding er nu udbredt over hele Landet. I de svundne Dage var Fjerkræet omgivet af en Hærskare af Fjender: Ræve, Høge, Maarer, Væseler, Rotter o. s. v., der umuliggjorde Hønsehold i stor Udstrækning; i Aarenes Løb er der blevet ført en formelig Udryddelseskrig mod disse Fjender, Ræve og Høge er saaledes nu saa sjældne, at de maa betragtes som zoologiske Mærkeligheder. En Fjende af en anden Art havde Fjerkræet i Tuberkulosen, der desværre endnu i vore Dage er meget udbredt, men nu har man Midler til at bekæmpe Sygdommen, idet man ved Hjælp af Tuberkulinindsprøjtning kan konstatere, hvilke af ens Dyr der er angrebne af denne farlige og yderst smitsomme Sygdom.

Et Fremskridt repræsenteres ogsaa af de aarlige Udstillinger. For 50 Aar siden var Skuerne fulde af ofte smukke og store, men i mange Tilfælde ganske unyttige Dyr. Der blev den Gang ved Bedømmelsen absolut ikke taget Hensyn til andet end de udstillede Dyrs Ydre, man var ganske ligegyldig overfor den mulige økonomiske Betydning. Det skal dog siges her, at vi ikke paa langt nær er gaaet hurtigt nok frem i denne Henseende, de almindelige Dyrskuer har her længst overfløjet Fjerkræudstillingerne; det Tilfælde kan umuligt tænkes, at en Ko, der ikke notorisk giver megen Mælk, eller en Tyr, der ikke hører til en god Stamme, bliver præmieret. Paa Fjerkræskuere er det helt anderledes, endnu den Dag i Dag præmierer man ikke alene Høns, om hvilke man ikke ved, om de lægger mange eller faa Æg, men ogsaa Indfvider, om hvilke man ved, at de er daarlige Æglæggere. Det er slikt, der bevirker, at en og anden er begyndt at mene, at Udstillinger er noget, Vorherre har skabt i sin Vrede. Fremgangen paa Skuerne betegnes ved, at man nu tager noget Hensyn til den økonomiske Side af Sagen, idet der gives Ekstrapræmier til kontrolrede Høns; det har bevirket, at der nu optræder færre Luksusdyr ved Skuerne, og at Nyttacerne mere og mere faar Overtaget. En meget kendt og anset Mand indenfor de fjerkræinteresseredes Kreds sagde offentlig for et Par Aar siden, at jo grimmere en Høne er, des flere Æg læg-

ger den. Udtalelsen skulde selvfølgelig opfattes som en spøgfuld Overdrivelse, men den rummer alligevel en sønderknusende Kritik af Skuerne, hvor man som Hovedregel præmierer den smukke Høne og ikke den æglæggende.

Medens vi saaledes endnu ikke er gaaet nær nok hurtigt frem med Hensyn til vore Skuer, gælder dette i endnu langt højere Grad paa et andet Omraade. Hvad angaar Produktion af Fjerkrækød har vi til Dato staaet fuldstændig i Stampe; det maa nærmest betragtes som en Skandale, at vi her i Danmark Aar ud og Aar ind for Millioner af Kroner indfører slagtet Fjerkræ fra Udlandet, medens vi selv uden stor Ulejlighed og Bekostning kunde præstere lige saa gode Varer som de fremmede. Landbohøjskolens Forsøgslaboratorium har gennem sine nylig stedfundne Forsøg paavist, at man ved rationel Fedning kan tjene 1 Kr. 93 Øre netto pr. udvokset Hane eller Høne.

Paa et andet Punkt er der heller ikke sket tilstrækkelig Fremgang. Danmark er endnu som tidligere overfyldt af Blandingshøns, medens Reglen burde være race-rene Dyr. Her er snarere et Tilbageskridt mod tidligere Tid at notere, idet man i gamle Dage i Stedet for det moderne Blandingsgods havde den i mange Henseender gode danske Høne, der nu er saa godt som forsvunden. Den gamle danske Høne optraadte i alle mulige Farvevarieteter; det man paa Udstillingerne kalder danske Landhøns, er et rent og skært Kunstprodukt.

Det maa med Beklagelse omtales, at Gaasebestanden her i Landet er gaaet rivende tilbage; det har vel noget sin Grund i vore Dages mere intensive Landbrug, der har bortelimineret Overdrev, Moser og Kær, hvor der var særlig Lejlighed til Gaasehold. Denne Tilbagegang er beklagelig af den Grund, at Gaasen af alt Fjerkræ ubetinget er den mest økonomiske Art, den er nøjsommere end alle vore andre befjerede Husdyr; en Gaas, der overlades til sig selv paa et Stykke Mark eller en Eng med rigeligt Græs, kan klare sig uden den mindste Smule Tilskudsfoder hele Sommeren igennem, i Efteraarsmaanederne vil den kunne skaffe sig sin Føde paa Stubmarken. Om Mængden af Gæs i gammel Tid kan man gøre sig en Forestilling, naar man betænker, at Fæstegaardmændene paa Grevskabet Langeland i Halvfjerdserne og Firserne hvert Aars Decembertermin leverede 300 Gæs til Grevskabets Besidder fra den kun 5 Kvadratkilometer store Ø. Disse Gæs leveredes som »Smaaredsel«, en den Gang brugelig Naturalydelse.

At Kalkunerne forsvinder ligger ogsaa i Tidernes Udvikling: I Modsætning til andet Fjerkræ er Kalkunerne ikke egnede for Smaabrug, de skal have store Terræner at færdes paa, og derfor vil Kalkunerne forsvinde, efterhaanden som Herregaardene og Bøndergaardene forvandles til Husmandsbrug. Med Kalkunen vil det bedste af alt Slagtefjerkræ gaa tabt, thi ingen anden Hønse eller Svømmefugl har saa fint Kød som Kalkunen; ogsaa som Ruger vil man komme til at savne Kalkunen, der er en fuldstændig Rugemaskine.

At de daarlige Tider, hvori Danmark og den øvrige Verden befinder sig, ogsaa har paavirket Fjerkræavlens, er sikkert, men vi maa haabe, naar vi en Gang er kommen op af den Bølgedal, hvori vi nu befinder os, at Fremskridtene indenfor Fjerkræavlens atter maa blive fortsat.

VÆKKERE

Af *Sophie Breum*

Af „Jul i Købmandsgaarden“

Med Tegninger af ANNA E. MUNCH

JA, det er manne Oer sien naav. Je er jo over de treds, ja det sku De'te se paa mig. Je tjente for Goerskal i fem Oer hos Køvmaj Rasmussen i O'ense, ham har De nok kæ'jt. Og i de Ti'er, da lærte vi naave, saa vi sidden hen i Livets Gang ku rippe vos igemmel.

Han var en regederlig og ordentlig Maj, ska je louve Dem for, Køvmaj Rasmussen, og vi sku aa vær bestemt mæ' vor Ting. Sku' en Kost hænge paa det Søm, saa sku' dæj edde vær slæjt i dæj Krou. Var Tjæreka'is Plads der, sku' dæj edde staa aa fly'e der, naar vi ha'e brout dæj. Ha'e je fejjet Goeren, saa sku' Skidtet vær væk osse i Kræavene og ved Trappestenen. Hestene fik der Foer reglementeret paa Slauet. Og Vogne og Siletøj, ok Gu' dov saa det var huldt. Kongen ku' ha' stillet li'e naar det passet ham og saun: Køvmaj Rasmussen, vil De kyre for mig i Dau! Og u'en saa maje som at blinke ku' Køvmaji ha' svaret: Ja vel, Deres Majstæt Kongen. Mads, spænd for Wienervognen! For det var jo naave ha vidste, at Siletøjet var blanket, Vognen vasket og Sæ'erne bøstet!

Og saa'en var'et me' Have og Bagaard og Forgaard og hele Rubben, Orden og Re'elighe', væsgo.

Det eneste je vil sige, det er, at Hønsene ku' ha haun nødig at ha en bitte mer Skidt at gaa og kradse i — imellem saa ke'et de sig i al dæj Renlighe'. Men saa skar je jo en bitte Kol te dem og snakket en bitte te dem, og saa var der ju'te vi're ve' det.

Et farligt Spel ha'e vi me' ham, naar vi'te lystred Ordre; men vi døjede ju'te naave. Ma'en var datte aa klave paa, og vi blev jo saa van ve' dæj Orden, og jeg vel dog ha bemærket, at dem af vos, der ha'e en bitte inden for Skallen til Tankens fulde Braau, vi tænkte jo: Hvor der er Uorden, ramler hele Møjet sammel, men hvor der er Orden i det smo som ok i det store, væsgo, der ka' det alti' slæve a'! Ikke osse.

Imellem ku je jo blie knotten, naar ha kom og pejet me' sin Stok aa sa'e: Mads, dæj Kasse ska' ikke staa aa fly'e der, du ka' gør'en i Brændsel. Eller: Mads, du kommer te aa børste Laavisses Hale naave bær! Laavisse, det var Ri'ehesti, dæj gore ha møje a.

Mæj je ha'te haun Ska'e a de fem Oer. Si'en hen har je huldt min Kone og mine Børn te aa avte og høre hit og aldrig skubbe a sig. Og je ve dov si'e, at mine Børn

de har manne Gange indrømmet, at der va'te naave ræjt i Stykker ve dæj Opdragelsesmetode.

Nu ve' je dov ha indbefattet, at Køvmaej Rasmussen ha va'te af dem, der ligger og dvasker i Ferene op paa Dauen og la os anre arbe, som vi bedst ka. Hver Morgen tidlig stilled' han aa patraaljerede en Omgang over det hele. Og ha ha'e Øjnene me' sig, vi ku'te pudse ham. Men det vil je dov la Dem vi'e, at passet vi, hva' vi sku, saa var ha dæj flinkeste Maj te aa estemere vos.

Der var nu naave, der ku gør ham ilter, ok Gu dov, og det var dæj *lede Dovenskav!* Og det baa'e hos fine og simple Folk. Hans Kone var skrap til sit Værk, og hans Børn blev huldt te, hvad de ha'e og sku amblegere.

Nu ska De saa vi'e, at der boede en Prokerator der i Goren. Ok Gu' dov saadan et Tosfornos! Hjemme at si'e, for paa Kontodet, der va ha bisk nok, men i sine Staaver gik ha og saa u', som ha ha'e saalt Smørret og smidt Pæjene hen. Og naar en Maj gør det, saa spør jeg altidens mig selv: Mads, hva' er der i Stykker me' *Konen*. Ja, jeg gør.

Prokeratorens Kone var en stor, før En, men saa doven, at det var dov ræle. Man ku' komme te aa graablisere over, om Vorherre ha'e vaaren ve sin fulde Forstand, da ha skavte Prokeratormadammen. Hun la' i sin Sæj te Klokken tolv hver evigste guskavte Dau, og saa sat hun ellers i en Gøngestol og gøngtet og læste Romanbøker, sa' der Kokkepi'e.

Det var renok edde naave for Køvmaej Rasmussen, men det ku ha jo elejn edde mannerere me', for se et Lau Tæsk ku ha ju'te gi hende, og det var vist det eneste, der ku haun hjolpen.

Men elejn, saa ka' jeg da fortælle, at ve en Lejlighet saa ga ha liegodt Prokeratormadammen en Vækker, der ku flaske sig, og det ska je nu fortælle Dem.

Jé og saa Køvmaej vi sto' en Dau i Forgoren og snakket sammel. Jeg ka lisse ty'elig house det var om Laavisse, Ri'ehesti, som ha jo gore saa maje a'. Ha vi forhøre, hva' je mente, om vi sku sætte hende paa Græs en Ti' hos en Goermaj. —

Klokken slog taal paa Kirkeuhret. Saa lukker Prokeratormadammen Vævet op i der Sovekammer og javer

en Haand u', først saa'en me dæj ene Si'e op, og saa' me dæj a'en.

»Nu tar hun sine middauslogiske Obselvationer, Mads,« si'er Køvmaej.

»Javel,« si'er je.

Nu var Køvmaej saa'n pæn hvi'toppet Maj me' et bestemt Ansigt u'en Skæg, og saa ha'e ha saa'n klaave Øjne, de ku nok se stræje, men de ku osse vær saa polidske som paa en ung Dræj. Og det var de, da ha saa si'er:

»Ve' du, hva' hun var inde aa klaave over i Goer?«

Da han var i det polidske Hjørne, saa svared' je ham aa sa'e:

»Det var kanske over, at j'edde ka fløje gemmel Goeren som en Foul og vøvte Skiddet væk me' en Fervinge, men ska braave min Kost og gaa paa mine Træsker.«

»Nej, denne Gang var det ikke over dig, Mads, nej hun klaved over, at *Fjerkræet* forstyrred hende Morgensøvn.«

»Nej vel,« si'er je saa. Saa er'et hverken Løgn eller Latin, at ha si'er lisse polidsk:

»Je ska dov se, om jedde ka' gi hende en Vækker, Mads. I Ettermidda er du nok saa go' at kyre u' te Nils Madsen, Per Sørensen og et Par anre Goermænd a den Kant, og saa be'er du fra mig, om de vil sælle dig taal *Kokke*, der rejti ka galle! Dem sætter du her i Forgoren, og træffer du at strø Æ'en lie under hendes Sovekammervæve, saa er d'atte nove a sie' te det.«

De taal Kokke dem køvte jeg jo saa. Ok Gu' dov, sikken de ku! Je ska louve for, nu ku' vi høre *Ferkræet!* Vi huldt dem en hel Maaned, før vi begyndte at faa Hønsekysuppe a dem.

Mæj det er edde for det, je tror alri det hjalp det bitterste paa Prokeratormadammen. Og det ha'e sm'ette hjolpen, om vi saa ha' køvt hundrede Kokke te aa sønge: Morgenstund har Guld i Mund, for hende hver Dau i et helt Ooer. Elejn var det godt skuldret a Køvmaej! Saa ha'e ha jo da proberet paa at hjælpe Prokeratoren at faa Madammen u' a Karetten lissom anre Mæj'sker.

Og det er jo da naave vi ve', at det ene Mæj'ske ska jo pænt hjælpe det a'et. Ikke osse?«

Krydsnings-Ællinger beregnet til Slagtebrug. Ællingerne er udrugtet af Høns.

Graaand og Khaki-Campbell Anden

En interessant Krydsning

Af J. ESTRUP

UDE OMKRING i Søer, Moser, Mergelgrave eller Aaløb holder Graaanden, Landets mest almindelige og talrigst ynglende Vildand, til. Saasomt Vinteren er forbi, undertiden før, ser vi de første Graaandepar dukke op her inde paa Landjorden, efter at de har tilbragt et, til Tider endogsaa kummerligt, forsultent Liv paa det aabne Vand i Stranden eller Fjorden.

Og naar de første Tegn viser sig til Foraarets Komme, ser vi dem ikke i Flokke, som da de forlod os fordrevne af Frostene, men udparrede, And og Andrik, rede til at tage fat paa Forplantning af Slægten.

Man kan om Foraaret se Graaandepar holde til paa de mærkeligste Steder, ofte langt fra Vandhul og Sø, Steder, hvor man senere paa Aaret aldrig træffer Ænder men hyppigt Steder i Nærheden af Grøfter, hvor igennem Anden saa senere fører sine Ællinger til aabent Vand.

Sin Rede kan Graaanden finde paa at lave paa de utroligste Steder. Selv har jeg set Andereder i gamle Kragereder, 4—5 Alen oppe i et Træ, i gamle Træstød, ja, endogsaa paa Rygningen af en høj, straaetakt Lade. Hvorledes Anden fra disse Steder kan faa bragt alle sine Ællinger uskadt i Sikkerhed er temmelig uforstaaeligt, men det lykkes.

Anden med Ællinger værner sig hurtigt til Synet af og Omgangen med Mennesker, og fodrer man dem paa bestemte Steder og til bestemt Tid, bliver de ret hurtigt halvtamme.

Indtil hen paa Eftersommeren har man saa den Glæde at kunne følge sin Ællingefloks Liv og se Familiens Fortrolighed vokse Dag for Dag, og Ænderne selv tænker efterhaanden ikke paa at forlade de kendte Omgivelser, hvor der er sørget saa godt for deres Underhold.

Men saa en skønne Dag sker Ulykken. Ællingerne opdager, at de kan flyve længere end fra den ene Ende af Dammen til den anden, og at de kan svinge sig op over Havens Træer, hvorfra de har den herligste Udsigt til fristende gule Kornmarker med Masser af Mad. Ud-længslen begynder at vaagne i vore smaa tamme Venner, og da de saa en Aften ude over Bygmarken hører Rappen og faar Øje paa Flokke af vilde Frænder, som, dragne af det store overfyldte Spisekammer, slaar ned i Lejesædens Huller for dér at fylde Kroen og senere, naar Mørket falder helt paa, at dyrke Selskabslivets Glæder i den nærliggende Mergelgrav, saa kan de ikke længere modstaa Fristelsen.

De lægger Vejen ud over dette Eldorado, drages og lokkes for derefter at falde for Fristelsen og hengive sig til de samme sorgløse Glæder som deres vilde Kammerater, ikke anende at Freden en skønne Aften vil blive afbrudt ved Knaldet fra Skyttens Bøsse.

Om Morgenen stiller vor Andeflok atter til det hjemlige Morgenmaaltid, og saaledes gaar en Tid, kortere eller længere, alt efter dens Held til at undgaa de dræbende Hagl. De er hjemme om Dagen men ude om Natten. Saa en Morgen savner vi én, et Par Dage senere to til,

og vi ser saa til vor Ærgrelse, at det tynder ud i Rækkerne. Til sidst er kun nogle faa Stykker tilbage, som paa deres aftenlige Udflugt har været saa kloge kun at trække ud til hjemlige, fredede Kornmarker og Mergelgrave.

Enhver Ven af Naturen vil kunne forstaa, med hvilken Ærgrelse, jeg kan næsten sige Sorg, man ser sine Ænder, som man har fodret og holdt af gennem Sommeren, forsvinde en efter anden for til sidst kun at udgøre nogle faa Stykker, og dette grundet paa egen Uforstand og den i den vilde And boende Trang til at trække ud om Aftenen til fremmede og farlige Steder. Man kender det med Sikkerhed, det ene Aar efter det andet, hele Sommeren igennem véd man, at saadan vil det gaa. Ja, man véd det og tænker paa det lige fra det Øjeblik, Andemor viser sig med sine smaa sorte Ællinger, indtil disse flyver omkring i Dammen i Haven, tillidsfulde og morsomme, at om kort Tid vil der kun være faa tilbage. De øvrige vil være forsvundne, skudt paa fremmede Steder, og saa er den Glæde forbi. Men kan disse aarligt tilbagevendende Smaasorger ikke forebygges?

Jo, saafremt man kan skabe sin Vildand om. Ikke i Form og Farve, for det er Egenskaber, vi ikke for alt vil undvære. Heller ikke dens livlige Temperament ønsker vi anderledes, vi ønsker kun denne ulyksalige Trang til at flyve hjemmefra pillet ud af dens Natur.

Jeg har forsøgt at raade Bod herpaa paa mange Maader: ved systematisk Fodring hele Aaret igennem, ved at holde Fred for Dyr og Mennesker, ved Anbringelse af Smaaøer og Redekasser til Hygge for dem og meget andet, men nedarvede Tilbøjeligheder er vanskelige at pille ud af den vilde Fugls Natur, og det Resultat, man fik ud af sine gode Hensigter, var kun nedslaaende. En Masse af de delvis tamme Ænder drog af om Efteraaret. Ganske vist kom nye til, som snart vænnede sig til de fortrolige og rolige Forhold, men de kom og gik, og en egentlig fast Stamme fandtes ikke.

Paa den Maade naede jeg altsaa ikke Hensigten: at skabe en fast Stamme Vildænder, som man havde hos sig hele Aaret, og som man kunde kalde sin egen, uden Frygt for at andre uvedkommende tog sig af Beskydningen under Ændernes Aftentræk.

Graaanden og Khaki-Campbell Anden kort før Rugetiden.

læggende Anderacer er det en livlig, noget sky And, som søger en Del af sin Føde saa langt omkring, som det af Ejeren bliver tilladt den at færdes. Denne And fik jeg fat paa, og ved Synet af de første smaa brunlige Ællinger, som i hele deres Opførsel saa meget lignede Graaandens, fik jeg den Tanke at krydse Khakianden med Graaanden, dels for, om muligt, paa denne Maade at fremskaffe en roligere og ikke saa omflakkende »Vildand«, dels af Lyst til at eksperimentere. Graaandrikken blev indfanget, stækket og anbragt med 4 Khakiænder. Det hele lykkedes fortræffeligt, saa godt, at Æggene næsten var befrugtede med 100 %. Nu er der foretaget 3 Krydsninger, og vi var i dette Foraar i Gang med den fjerde.

Der tilsættes hvert Aar rene Graaandrikker, og stadig bruges Ænderne af sidste Aars Generation, hvorimod de stakkels Krydsningsandrikker bliver skudt sammen med forrige Aars Moderænder. I alle de mange smaa Ællinger findes altsaa nu $\frac{1}{16}$ Khaki- og $\frac{15}{16}$ Graaandeblood.

Det interessanteste er nu at se, hvorledes denne Krydsnings ydre og indre Egenskaber har udviklet sig, og fra hvem af Forældrene, Graaandrikken eller Khakianden, disse er arvet.

Allerede ved første Krydsning var det ganske iøjnefaldende, at Graaanden, saavel i Farve som Opførsel, slog mest igennem.

Uindviede vilde ikke lægge Mærke til, at det ikke var nogen virkelig Vildand. Krydsningsproduktet var lidt større end Graaanden og Farven lidt mørkere, men nogen afstikkende Afvigelse var der ikke Tale om. Forskellen blev først fremtrædende, naar Anden tog til Vingerne. Flugten var tung, men den har nu bedret sig saa meget, at det er umuligt i Luften at skelne Graaand fra Krydsning. Den har et livligt Temperament, som alt-

Khaki-Campbell Anden gaar paa Reden.

saa kan føres tilbage til baade den tamme og den vilde And, dog har den sikkert faaet Broderparten af Graaandens Skyhed, men denne er dog mest fremtrædende de første Dage efter Udrugningen.

Krydsningen er altsaa, selv ved nærmere Iagttagelse, en Graaand at se til, dog ikke saaledes at forstaa, at ikke ogsaa gamle Mendels Love gør sig gældende her, for naturligvis kan der i et Kuld Ællinger dukke baade

mørkhovede og fremtrædende lyse Ænder frem, men i det store og hele holdes Graaandens Farver konstant.

Og saaledes gaar det antagelig ogsaa med de ikke synlige Anlæg i denne Andes Natur.

Et af de faa Punkter, hvor den tamme Khakiand i udpræget Grad har forstaaet at gøre sin Nedarvningsevne gældende, er med Hensyn til Æglægningen. Krydsningsanden er en stor Gris med sine Æg, og den vilde Graaandrik kan sikkert ikke lade være med, selv i de for den ellers saa herlige og sindsoprivende Foraarsmaaneder, at tænke sit ved, naar den ser sin Kone, eller rettere sine Koner, omgaas paa en for en Vildfugl saa usømmelig Maade med sine Æg.

Krydsningen producerer nemlig saa mange Æg i Foraarsstiden, at den umuligt kan finde ud af, hvad de skal bruges til, og Resultatet vilde uvægerligt blive, saafremt man ikke, endog ret ofte, tømte de forskellige Reder for Indhold, at Anden, naar Rugelysten maaske efter de første 50 Æg meldte sig, vilde anbringe sig paa Toppen af denne Dyrge i stille Forvisning om, at om 26 Dage (Krydsningen ruger nemlig kun 26—27 Dage, hvilket er en Arv fra Graaanden) vil hele Redens Indhold forvandles til et levende Mylder af smaa mørke Ællinger.

Men det gaar altsaa ikke an. Derfor, en Ugestid efter at man har set den første And forsvinde i Redekassen eller skjule sig i tørt Græs og Grene, egnede for Redeplass, maa man begynde sine Efterforskninger efter Reder, og man bør uvægerligt tømme dem for Indhold og saadan blive ved, indtil man mærker, at Æglægningen slapper af. Saa holder man inde med Indsamlingen og lader staa til, og en god Maanedstid efter har man de første Kuld, som oftest fuldtallige med 10—12 smaa sorte og livlige Ællinger, som man allerede Dagen efter Udrugningen kan se næsten løbe hen over Vandspejlet paa vild Jagt efter Myg og Fluor.

Krydsnings-Anden ruger.

dragt, som endnu i Elskovsrus sejler rundt for overalt, hvor der gives en Chance, at kokettere med de omsorgsfulde Moderænder, der paa dette Tidspunkt aldeles ikke sætter Pris paa den Slags Tilnærmelser, maa skaffes bort. Nænnen man ikke at fjerne Fredsforstyrrelserne, kan man være sikker paa, at disse i Løbet af faa Dage, paa Grund af deres ganske tøjlesløse Kurmageri til Ænderne, vil bevirke, at Ællingeflokken splittes, og, udsat som den er for daarligt Vejr eller Angreb af Rotter og Ugler, vil den snart uden den moderlige Omsorg gaa til Grunde.

Fred i Rugetiden og den første Tid, Ællingerne er ude, er en absolut Betingelse for, at alt skal gaa vel, men passes dette, kan man til Gengæld ogsaa have den største Glæde, Sommer og Vinter, af sine Fugle.

Efterhaanden som Ællingerne vokser til, vænner de sig hurtigt til at omgaas Mennesker og Stedets Dyr. De stiller paa Klokkeslet til den bestemte Fodertid, og gaar det lidt over Tiden, skælder de ud og slaas irriteret indbyrdes af Ærgrelse over, at man lader dem vente. Naar de har faaet Spejl og er flyvefærdige i 8—9 Ugers Alderen, begynder ogsaa den vilde Andes særlige Natur at gøre sig gældende, og rent galt bliver det med dem om Aftenen, naar Skumringen falder paa.

Pludselig, uden nogen paaviselig Aarsag, bliver der Liv og Røre i hele Forsamlingen, alle er i forøget Aktivitet, og den nedarvede Trang til paa dette Tidspunkt at røre Vingerne er saa uimodstaaelig og dragende, at kun en enkelt gammel Moderand eller endnu afslaaet Roandrik bliver tilbage. De øvrige letter. Nogle gaar til de nærliggende Vandhuller, andre kredser om i den stille Aftenluft, saa behagelig ren for Dagens allehaande Lyde, mens enkelte foretrækker at aflægge et Besøg ved Gaasedammen for at efterse Truget dér.

Hjemmet har nu en saa dragende Magt over dem, at man ikke behøver at være bange for,

I Skumringen.

at den Omgang med rigtig vilde Ænder, som de paa deres Aftenudflugt uvægerlig vil dyrke, skal bringe dem ud af Sindslige-vægt og lokke dem bort fra de kendte Steder. Snart ser man dem atter vende tilbage, modtagne med Rappen og Snadren af de allerede hjemvendte Frænder, idet de med fremstrakt Hals og Ben i Glidflugt lander paa Dammen, saa Vandet bruser op omkring dem.

Tit hænder det, at vilde Ænder følges med de tamme hjem i Haab om, at ogsaa de kan faa Lov at nyde de samme Goder, som de har faaet berettet om af deres tamme Kammerater ved det tilfældige Møde om Aftenen. Og det faar de Lov til.

Den Glæde, man paa en saa billig Maade kan skaffe sig selv ved i Naturen at lære sine Fugles Liv og Sædvaner at kende, er ikke ringe, og jeg selv vilde meget nødtigt undvære den, men den er ikke den eneste, og jeg føler mig overbevist om, at den Mand, der til daglig ser med ublide Øjne til sine Ænder, naar hans Kone, ligesom tilfældigt, med en Spand over Armen nærmer sig Døren til Foderloftet, for ikke at tale om naar han antræffer de Bæster til Ænder i Laden, vilde faa en endog ubetvingelig Interesse for dem, saafremt han kendte den lille Krydsnings-

Krydsnings-Ællinger, 2 Dage gamle.

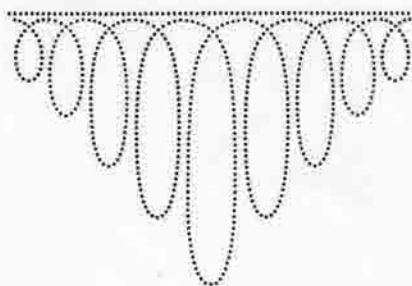
Den første Svømmetur.

and og dens fremragende Egenskaber som Spiseand.

Ingen anden And kan staa Maal med denne i Velsmag og Delikatesse, og naar hertil kommer, at Husmoderen, uden at forsømme den for hendes blide Ægtefælles Stue saa nødvendige Foraarrensrengøring, kan faa sine 90 Ællinger ud af 100 Æg, og at disse, selv ved ringe Pasning, næsten ikke er til at faa slaaet ihjel, og at de uden bemærkelsesværdigt Svind i Korndynge i Løbet af 8—9 Uger kan bevirke, at Slagterregningen bliver minimal, saa viger Uvilien for at give Plads for en uforbeholden Paaskønnelse af Husmoderens Iver for at lægge saa meget Fjerkræ til, som Tid og Plads tillader.

Enhver, der har enten en Dam eller et Vandhul til sin Raadighed i Have eller Mark, det behøver ikke at være stort, og som holder af Naturen og Fugle, og efter Dagens Arbejde sætter Pris paa en fre-

delig og morsom Beskæftigelse, ham vil jeg raade til at gøre samme lille, yderst interessante Forsøg med Krydsning af Graaand og Khakiand, muligvis ogsaa andre Racer, og jeg er overbevist om, at man ikke vil blive skuffet men tværtimod faa al mulig Glæde af at anvende sin Fritid paa en selv baade nyttig og fornøjelig Maade.

Hendes Majestæt Dronningen besøger Jubilæums-Fjerkræudstillingen.

Et Besøg paa Danmarks Fjerkræavlerforenings Jubilæumsudstilling i København

7.—10. Juni 1928

DET var med store Forventninger, jeg Natten mellem Onsdag den 6. og Torsdag den 7. Juni løste Sovevognsbillet til København, for Torsdag Eftermiddag og følgende Dage at aflægge Jubilæumsudstillingen i Rosenborg Have et Besøg.

Lidt før Kl. 3 Eftermiddag Torsdag den 7. Juni stod jeg med mit Adgangskort i Haanden uden for Hovedindgangen til Udstillingen, over hvis Portal Dannebrog, det norske og svenske Flag viftede Velkommen til den lange Række af Udstillingsgæster, der var i Færd med at gaa

ind. Lad mig sige det straks, mine Forventninger blev ikke gjort til Skamme, thi Udstillingen var baade righoldig og yderst seværdig.

Hendes Majestæt Dronningen hilser paa Fru Anna B. Muus, der paa Udstillingen fik tildelt Dronningens Ærespræmie.

Generalsekretær *Calberg* havde overgaaet sig selv, de ydre Rammer var baade smukke og festlige. Flagalléer af Dannebrog lyste overalt langs Gangene under den smukke, gamle Haves løvrige Trækroner. Persiske Syrener, Rhododendron, Azalea og Pæoner stod i deres fuldeste Flor i Plænerne. Vildandemor, fulgt i Køl vandet af en Flok nydelige myggnappende Unger, pløjede Slotsgravens Vande, i hvis Vandspejl 4de Chri-

Foran Indgangen til Danmarks Fjerkræverforenings Jubilæumsudstilling i København.

stians smukke Slot spejlede Spir og Tinde, i Havens dunkle Alléer kurrede Skovduen og hilste de tamme Duer og alt Fjerkræet Velkommen til Udstillingen i Kongens By.

Efter at en Kantate var afsungen, besteg Statsminister *Madsen-Mygdal* Talerstolen for at erklære Udstillingen for aabnet. En repræsentativ og talrig Forsamling, saa mange som Kursalen i Rosenborg Brøndanstalt kunde rumme, havde indfundet sig til Aabningshøjtideligheden.

Ret straks efter at de traditionelle Kanonslag havde forkyndt, at Udstillingen var aabnet, spredtes Forsamlingen udover Haven for at tage de udstillede Dyr i Øjesyn.

Næsten alle Dyr var fremmødt i en glimrende Kondition. Som særlig interesseret for alt, hvad der er af dansk Oprindelse, var det mig en stor Glæde at dvæle ved nogle smukke Numre af Danske Landhøns, graabrogede danske Gæs, og disses nære Slægtninge Skånegaasen og de i flere Racer og Varieteter udstillede Danske Duer. Det var dog de udenlandske Racer, der var fremstillet i det største Antal og overvejende i den bedste Kvalitet.

Italienerne, Wyandottes og Rhode Island Reds kæmpede om Førerskabet. I disse Racer fandt vi overvejende ogsaa de bedste Dyr fremstillet, og høje Præmier blev disse Racer til Del. Uden at forklejnne nogen af de fremstillede Dyr, var Rhode Island Reds bedst repræsenteret og hjembragte mange og høje Præmier.

Det skal nok spores, naar en maalbevist Klub igennem en Aarrække gør et energisk Arbejde for en Races Udbredelse og Forbedring, at et saadant Arbejde nok skal krones med Held. Rhode Island Klubben i Danmark har siden sin Start været meget virksom og kan nu se tilbage paa et 15-aarigt Arbejde for Racens Forbedring, heraf de gode Resultater under Udstillingen i Rosenborg Have. Italienerne i flere Varieteter hævdede sig ogsaa smukt paa Udstillingen, og da især de mest udbredte Hvide og Brune. De i flere Varieteter forekommende Wyandottes, maatte ogsaa betegnes som gode, især for de Hvides Vedkommende. I Hvide og Tværstribede Plymouth Rocks var der udstillet flere fremragende Trioer og Samlinger. De Tværstri-

bede tiltrak sig som altid den største Opmærksomhed. Den sorte Minorka, der for Aar tilbage fremmødte i ret mange fremragende Numre paa vore største Udstillinger, kunde ikke rigtig hævde sig denne Gang, dog var der enkelte Dyr i en Trio eller Samling, som det var en Fryd at se.

Orpingtons, der for 15—20 Aar siden havde mange Velyndere her i Landet og i disse Aar og de nærmest følgende befolkede vore Udstillinger i ret stort Antal, var en Del paa Retur i saavel Antal som Kvalitet, de højst præmierede Dyr var dog af en ypperlig Størrelse og Kvalitet. Alle øvrige Hønsracer var kun fremmødt i et enkelt eller nogle ganske faa Numre. Her kunde man finde et enkelt Nummer af fremragende Kvalitet indenfor Racerne Sussex, Barnevelder, Hamborgere, Kochin og Brahma.

Megen Interesse tiltrak sig Holdene og Samlingerne af forskellige Racer, der var fremsendt med kontrolleret Ydelse. Mange af disse Numre kunde udvise en meget høj Gennemsnitslægning. Her faldt høje Præmier for Æglægning for de smukkeste og bedste Hold Dyr.

Til Trods for at Aarstiden for Sommerudstillinger altid er Kalkuner, Gæs og Ænder imod, idet ret mange allerede er begyndt at fælde i de første Sommermaaneder, var her ikke desto mindre fremstillet ikke saa faa gode Numre i disse Arter af Fjerkræ. Der var kæmpemæssige broncefarvede Mammuth-Kalkuner, dekorative graabrogede danske og skaanske Gæs, kæmpestore Emdener eller Svanegæs og rigtlæggende hvide Italienergæs, hvoriblandt en Gase i en Familiegruppe med Hæder havde deltaget i den Nordiske Udstilling i Stockholm 1920, og nu var lykkelig Fader, Bedste-, Olde- og Tipoldefader til en stor og anset Familie i denne Race.

Hos Ænderne havde Aarstiden mest gjort sig gældende, idet kun et Faatal af de fremstillede Dyr var i Kondition. Præmieringen blev derefter, saa at kun et Faatal tilkendtes 1ste Præmie.

I Pryd- og Dværghønsseafdelingen, der var ret righoldig, var fremstillet en Trio pragtfulde sorte Hvidtoppede Hollændere og et smukt Nummer Crève Couer.

Iblandt Dværghønsene var der de livlige sorte Rosenkammede, Guld- og Sølv-Sebright Bantams, Mille fleurs, et enkelt Nummer Dværghøns-Kochin og ikke mindst

Hønsburene i Kongens Have.

en Samling allerkæreste hvide Toppede polske Bantams, der tiltrak sig størst Opmærksomhed, — det var første Gang jeg paa en Udstilling var stillet overfor saa smukke Dyr som denne Race. Har man Interesse for Dværghøns og vil passe og pleje de vanskeligste Racer godt, vilde man sikkert høste megen Glæde ved at kaste sig over Opdrættet af hvide polske Bantams.

Duerne, disse sirlige og eksemplariske »Ægtefolk«, var for mange Racers og Varieteters Vedkommende fremmødt i fremragende Numre, mest glædede de Danske Duer mig.

Redskabsudstillingen, der var arrangeret i Eksercerhuset, var den største og smukkeste, der nogensinde er set i Skandinavien. Her var udstillet Rugemaskiner og kunstige Mødre, Hønsehuse og Redskaber til daglig Brug i enhver større og mindre Hønsegaard. Kyllinger saa daglig Dagens Lys i Rugemaskiner af dansk og udenlandsk Fabrikat og fik straks efter Fødselen Plads i den lune, kunstige Moder. Foder til Kyllinger, Ungdyr og Æglægge-re var fremstillet i glimrende Kvalitet fra forskellig Side, — saa godt som dansk altsammen. Smukke Modelhønsehuse, Hønsehus-tegninger og Illustrationer til forskellige

Konsulent C. W. Rasmussen-Iglekjærgaard foreviser Udstillingen for den svenske Minister, Baron Bech Friis.

Fjerkræbøger var ligeledes udstillet. Denne Del af Udstillingen var maaske den, der tiltrak sig den allerstørste Opmærksomhed og blev grundigt studeret Dagen igennem. — Udstillingen havde den Glæde at se sin Protektrice, Hds. Majestæt Dronningen, aflægge den et Besøg. Dronningen besaa med synlig Interesse de af Fru Muus udstillede Hvide Italienerne, der tilkendtes Hds. Majestæts Ærespræmie. H. kgl. H. Prins Harald med Familie aflagde ogsaa Udstillingen et Besøg. Den svenske Minister, Baron Bech Friis, besøgte ligeledes Udstillingen og studerede flere Racer meget grundigt.

Efter at Dommerne om Torsdagen havde tilendebragt deres brydsomme Hverv og Udstillingen var bleven aabnet for Publikum, fandt der om Aftenen paa Den kgl. Skydebane en Festmiddag Sted, hvortil Bestyrelsen foruden Dommerne havde inviteret: Ministre, Gesandter og andre Honoratiøres fra de skandinaviske Lande, Foreningens Æresmedlemmer, forhenværende og nuværende Sekretærer, Redaktører og Konsulenter paa Fjerkræavlens Omraade i Skandinavien o. m. fl. — Festmiddagen forløb paa den fornøjeligste og festligste Maade og talrige Taler pristede Fjerkræsagen og dens Forkæmpere.

Kongresdeltagere og Foredragsholdere forsamlede under Udstillingen i Kongens Have. Fra venstre til højre: Professor Carl H. Hansen, Kbh., Bankdirektør Silverling, Sverige, Konsulent Niels Olsson, Sverige, Redaktør Carl Halling, Sverige, Baron Hermelin, Sverige, Generalkonsul O. H. Svenné, Kbh., Skolebestyrer M. F. Nielsen, Norge, Disponent Hanemo, Norge, Sekretær Steffens, Norge, og Konsulent C. W. Rasmussen-Iglekjærgaard.

Til Udstillingen, der gæstedes af mange fremragende Opdrættere fra forskellige Lande — især fra Sverige og Norge —, var der knyttet en Kongres, hvor der afholdtes interessante Foredrag af flere af de skandinaviske Landes Forkæmpere for Fjerkræsagen. Tilslutningen til Kongressen kunde uden Skade have været større, især for Lørdagens og Søndag Formiddags Vedkommende.

Generalkonsul O. H. Svenné, der var Udstillingens Præsident, ledede Kongressen og udtalte ved dennes Slutning sin bedste Tak til Talerne og for det Forløb, denne havde faaet.

Lensgreve Ahlefeldt-Laurvigen, der var valgt til at lede Kongressen, var desværre lige inden Udstillingen bleven syg og maatte gaa til Sengs og blev under hele Udstillingen stærkt savnet.

Under Jubilæumsudstillingen hædredes to af Foreningens mest fortjente Mænd: Generalsekretær St. Calberg og Redaktør Fr. Hansen ved at blive benaadet med Ridderkorset.

Udstillingen, der overvejende havde godt Vejr fra først til sidst, kunde glæde sig ved et meget stort Besøg, og de fleste, der besøgte den, vil sikkert ofte i Tankerne vende tilbage til de fornøjelige Dage, man tilbragte i hinandens Selskab, hvor nye Baand blev bundne imellem Fjerkrævenner fra de skandinaviske Lande og gamle Baand knyttedes endnu fastere.

A. R. N.

Gaaseburene paa Rosenborg Eksercerplads.

Fra Forfatterindens Hønseri paa Haraldslund, Kongens Lyngby.

Den hvide Wyandotte

Af Agnes Seemann

FRÅ tid til anden raabes der ud over verden: »Nu har vi fundet den ideelle »allround« hønne!» Hvilket vil sige, hønnen, der er smuk at skue, som kan vinde selv i den haardeste æglægningskonkurrence og som er værd at putte i gryden.

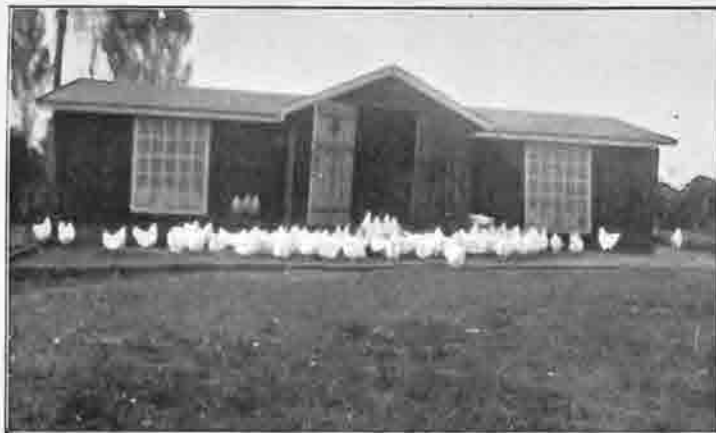
Efter faa aars forløb gaar en del af saadanne opskregne racer tilbage til det store intet, medens andre holder, ja endogsaa stiger i popularitet fra aar til aar. Som den mest populære af alle saadanne »allround« racer staar ubestridt den hvide varietet af Wyandotten.

Stamhusene paa Haraldslund.

Hvidt er jo altid en fryd for det menneskelige øje, og smukkere syn end en flok hvide høns spredt over grønsværet, kan vel næppe tænkes. Ogsaa taget enkeltvis er denne hønes smukke runde former noget af det kønneste, man kan se. Naar den saa tillige findes i store mængder med 200 ægs lægning, eller mere, bag sig — og naar den smager godt baade som kylling og som udsætterhøne, ja hvad kan man saa forlange mere?

For den, der godt kan lide at være »dus« med sine høns, er den et fund,

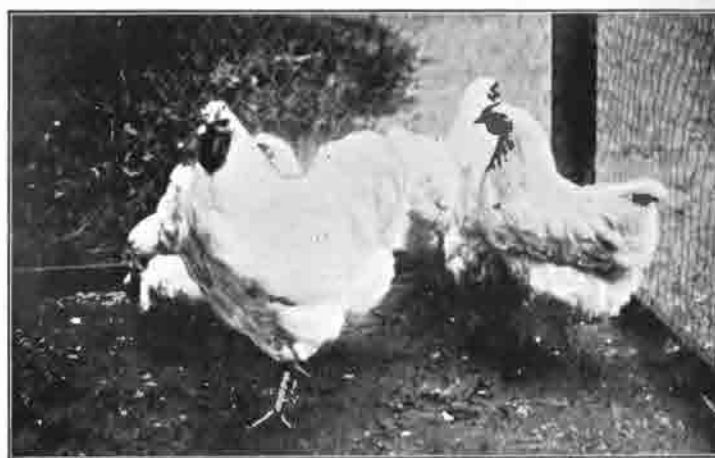
Hønsene forsamlet foran Hønseshuset paa Haraldslund.

1 Hane, 3 Høns, de øvrige Kyllinger. Hanen, 1 Aar, blev tilkendt Hvid Wyandotte Klub's Ærespr., Kbhvn. 1928. Tilhører: Fisker Thorvald Pedersen, Skive Havn, Skive.

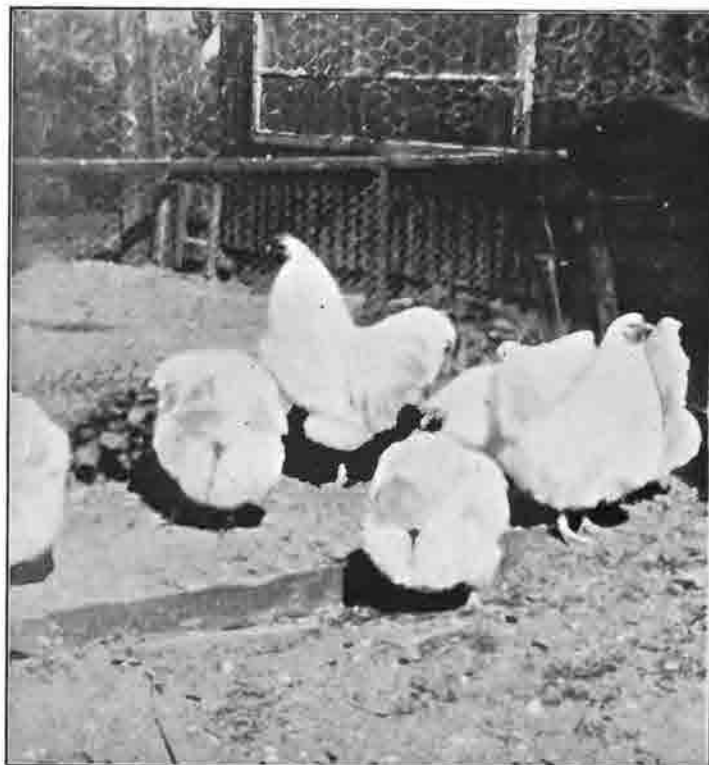
En Avisstamme 1928, 2 Aar gl. Tilhører: Telefontekniker P. Rasmussen, Skanderborg.

En Avisstamme 1927, 2 Aar gl. Tilhører: Telefontekniker P. Rasmussen, Skanderborg.

En Avisstamme 1928, Hannen 1 Aar gl., Hønerne 2 Aar gl. Tilhører Telefontekniker P. Rasmussen, Skanderborg.

En Avisstamme 1928. Hanen 1 Aar gl., Hønerne 2 Aar gl. Tilhører Telefontekniker P. Rasmussen, Skanderborg.

En Avlshane 1925-26. Tilhører: Telefontekniker P. Rasmussen, Skanderborg.

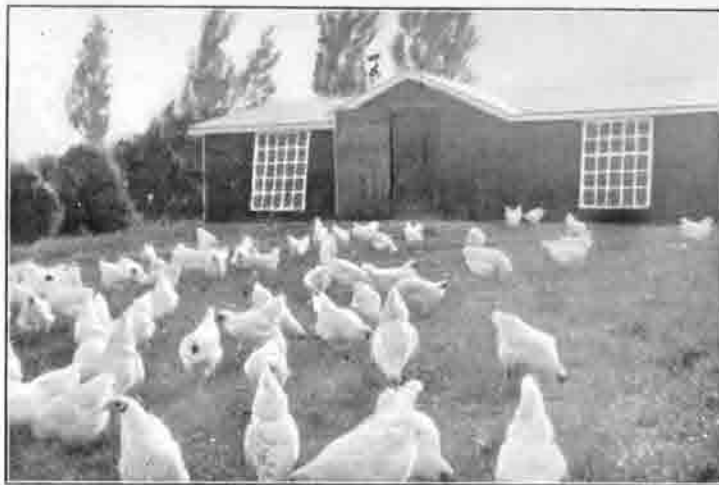
Høne, 5 1/2 Md. gl. (1928). Tilhører: Telefontekniker P. Rasmussen, Skanderborg.

Høne, 5 1/2 Md. gl. (1928). Tilhører: Telefontekniker P. Rasmussen, Skanderborg.

1 Hane og 4 Kyllinger. Hanen, 1 Aar, tilkendt Hvid Wyandotte Klub's Ærespr., Kbhvn. 1928. Tilhører: Fisker Thorvald Pedersen, Skive Havn, Skive.

Efter Regn. Hønsene søger efter Orm i Haraldslunds Hønseri.

venlig og omgængelig, som den er. Den taaler kulde og den taaler varme, den er i høj grad det man kalder haardfør, og den er hurtigvoksende i den spæde alder. »Jamen, er den da uden plet og lyde?« vil min kære læser spørge. Ak, nej, intet er jo fejlfrit her i vor syndige verden. I de tidligste foraarsmaaneder kan den godt sætte sin opdrætter graa haar i hovedet, thi kyllingernes tal er i almindelighed ringe. Ikke fordi den ikke har styrke, ej heller fordi de unge kavalerer ikke gerne gør haneben — naa, hvorfor da? Ja, spørg dem, der er klogere end vi sølle mennesker; fakta er imidlertid, at baade befrugtning og udrugning i reglen er ret daarlige paa denne side april.

Naa, i vor tid er det jo mere *kvalitet* end *kvantitet*, vi skal se paa, og to levende Wyandottekyllinger bringer sikkert sin ejer ligesaa stor indtægt som tre kyllinger af de fleste andre racer, dels paa grund af sparet foder, og dels fordi de behøver mindre plads og mindre pasning, — — — og lægger æg for tre.

Wyandotten er en amerikansk race, kultiveret af den indianerstamme, efter hvem den har faaet navn. Den findes i en mængde varieteter, men den hvide er den mest populære verden over. Man kan følge den som en første classes æglægger saa langt tilbage som til 1894, hvor der i følge »Farm Poultry« (American January 1'ste 1898) i en artikel af den daværende redaktør Mr. Hun-

ter staar, at han (Mr. Hunter) i 1894 havde solgt æg af den hvide Wyandotte til dr. Sandborn, og kyllingerne af disse æg blev en record. De var født den 23. april og lagde det første æg 22. september, altsaa en dag førend de blev 5 maaneder gamle.

Dr. Sandborn opdrættede elleve hønekyllinger, der paa et aar lagde $210\frac{7}{11}$ æg hver, hvoraf den højeste ægydelse var om vinteren, henholdsvis i december og marts, med 253 æg i hver af disse to kolde maaneder.

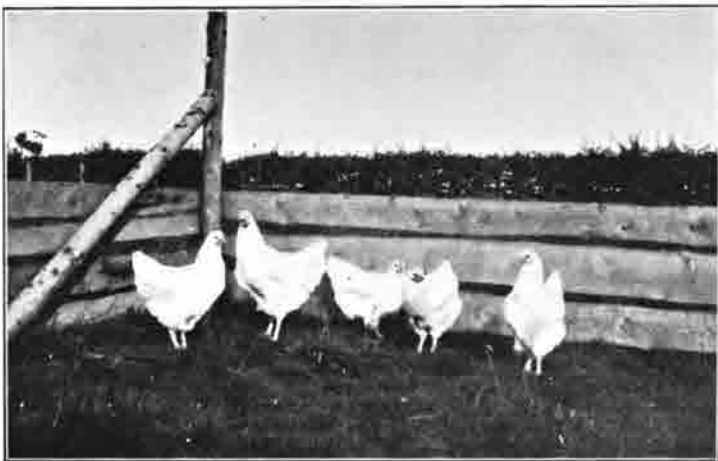
Meget vand er løbet i stranden siden 1894, og viden om har den hvide Wyandotte vandret. Nogle af verdens bedste opdrættere har arbejdet med den, og det fornemme resultat er den nuværende moderne Wyandotte, skøn af form og farve, og med mindst 200, ja ofte helt op til 300 æg i sin lille runde krop — netop »runde« krop, der er saa fin i slagtet tilstand.

Dersom jeg skulde fortælle løst og fast om alle de gode egenskaber, den hvide Wyandotte er i besiddelse af, ja, saa kunde jeg fylde hele julehæftet her, — — — og det maa jeg jo ikke, derfor vil jeg slutte med trygt at anbefale denne hele-aaret-rundt producerende høne, der fuldt ud er et lille væsen, som nok skal forstaa at skaffe sig et varigt hjem der, hvor mere prætentive fæller har faaet lov til at komme, for atter at forsvinde.

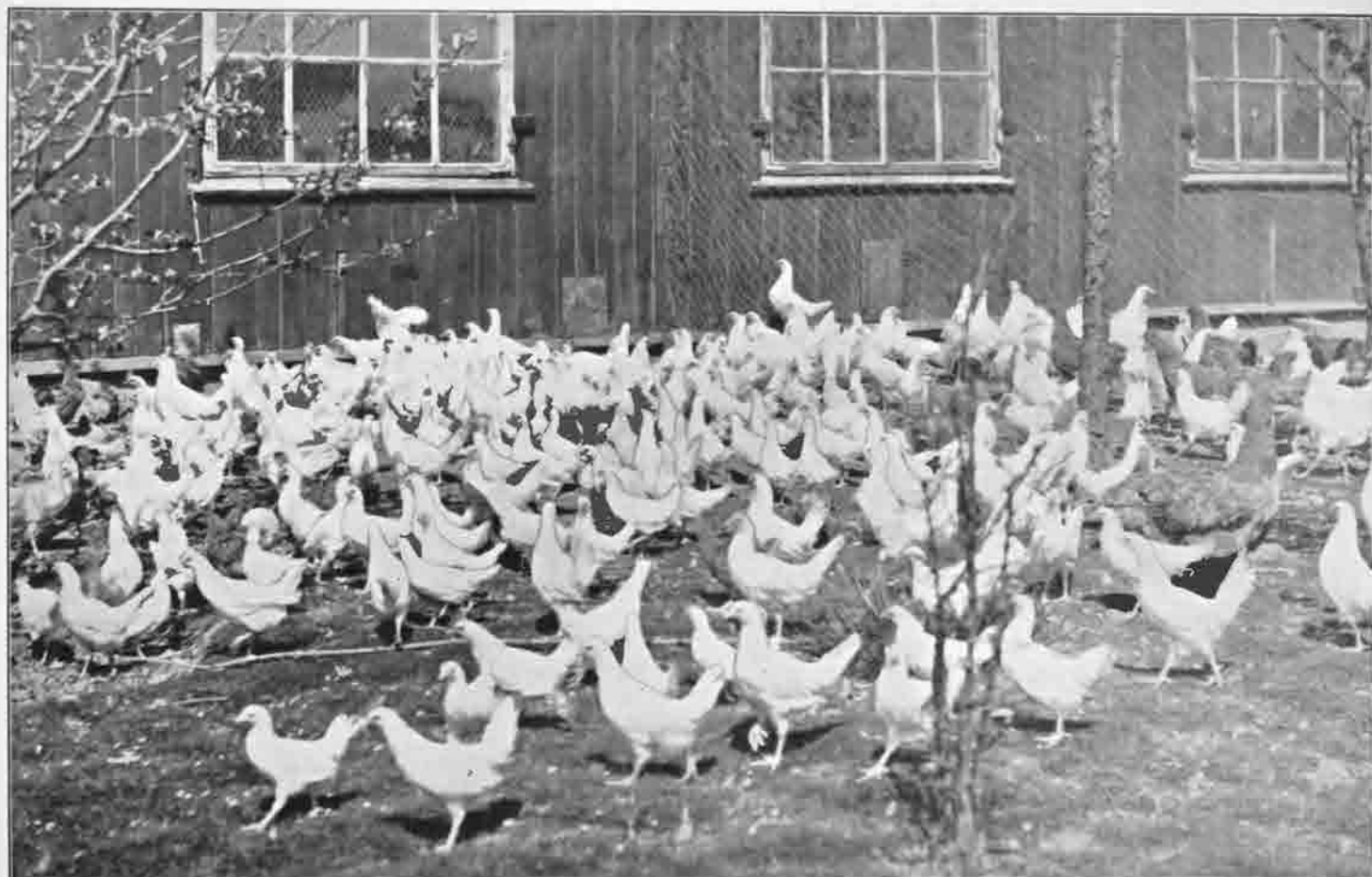
Haraldslund, september 1928.

Ungdyr, 1 Hane og 5 Høner, 4 Mdr. gl. Tillagt efter den Samling, som fik Ærespr. paa Jubilæumsudst. 1928. Tilhører: Bager H. H. Pflintheim, Bramminge.

Ungdyr, f. 1. April 1928. Tilhører Skovfoged K. Jensen, Bregentved, Haslev.

»Hvide Italiener« og »Gule Orpington« paa Fredensborg Kontrolhønseri, Sørup pr. Fredensborg.

Hvide Italienerne

Af Pastor Fog

DA jeg for ikke saa faa Aar siden begyndte med Hønseri, var det min Hensigt at forskaffe mig en *Indtægt*, medens Skønhed, Sport, Præmier o. s. v. spillede en yderst ringe Rolle i mine Overvejelser. — Jeg havde ca. 2 Tdr. Land Have, og paa dem skulde der anlægges et Hønseri. Jeg kunde bygge et Hønsehus aarligt, naar jeg lod »Forretningen betale sin egen Udvidelse«, men den *skulde* betale sig.

Jeg saa mig om efter den Race, * der maatte formenes at give størst Udbytte, og prøvede med c. 100 Rugeæg fra hver af Ejerne af de bedste Æglæggerer her i Landet. — Det blev Wyandotter, brune og hvide Italienerne, R. I. R. og Pl. Rocks, Valget faldt

Stamhuset med Avlsdyr af Hvide Italienerne paa Fredensborg Kontrolhønseri.

Hvid Italiener-Høne paa Fredensborg Kontrolhønseri.

Hvid Italiener-Hane, opdrættet paa Fredensborg Kontrolhønseri af indført Rugeæg fra Amerika. Tilkendt 6 Ærespr. samt Dronningens Ærespr.

paa. — Nøjagtigt Regnskab blev ført Aar efter Aar over Foder, Opdrætterudgifter — og Indtægter af Æg og Kød. De hvide Italienerer gav mest.

Jeg opdagede ogsaa ved at læse en Statistik fra U.S.A., at af alle Racehøns derovre var de 94 % hvide Italienerer (white leghorns), og det maa vel nok antages, at en

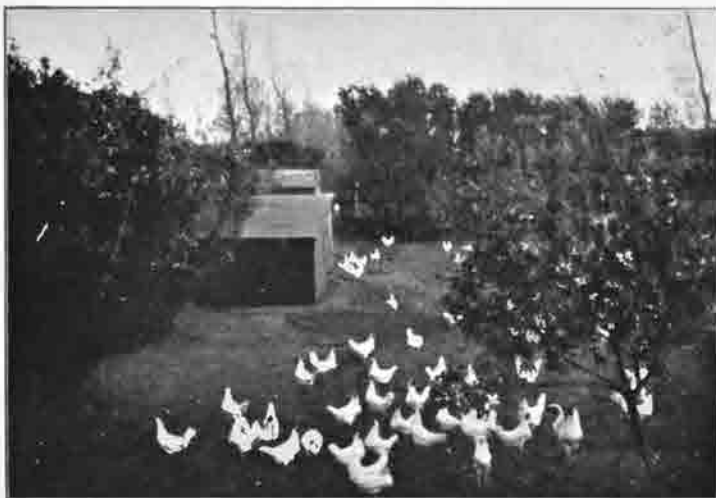

Hane, 4 Aar gl., Stamfader til hele Besætningen hos Gartner H. Hansen, »Progress«, Nykøbing F.

Mand, der holder 500—45,000 Æglæggere paa en Hønsfarm, ser paa den økonomiske Side af Sagen først og fremmest, og naar man dér valgte hv. It., var de vel ogsaa mest fordelagtige for mig.

Nu har jeg denne Race af følgende Grunde:

1) Kyllingerne er *lette at udruge*. De kommer let ud af

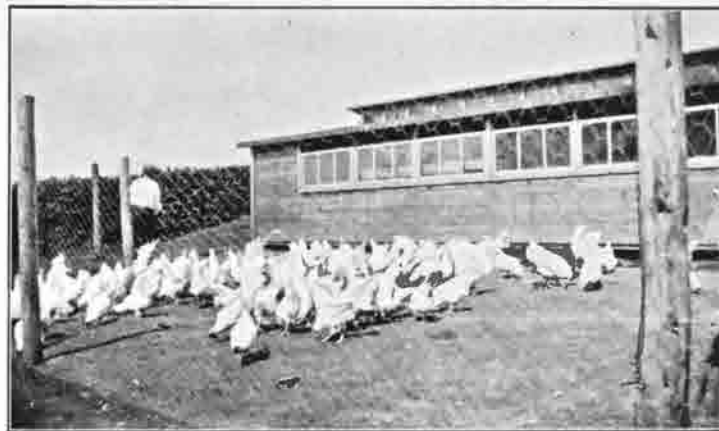
Kontrolhønsene paa Fremavlscentret hos Husmand M. Pedersen, Agedrup.

Hus med Ungdyr. Fremavlscenter for Hvide Italienerer hos Husmand M. Pedersen, Agedrup.

Æggene, selv om Varme og Fugtighedsgrad ikke passes og reguleres absolut korrekt. Jeg har engang opnaaet 93 % Kyllinger ved en Aprilrugning af 240 Æg; men dette er et specielt heldigt Tilfælde. Almindeligvis er det 80—90 % af de befrugtede Æg.

2) Æggene er *befrugtede* allerede ved Juletid, saa

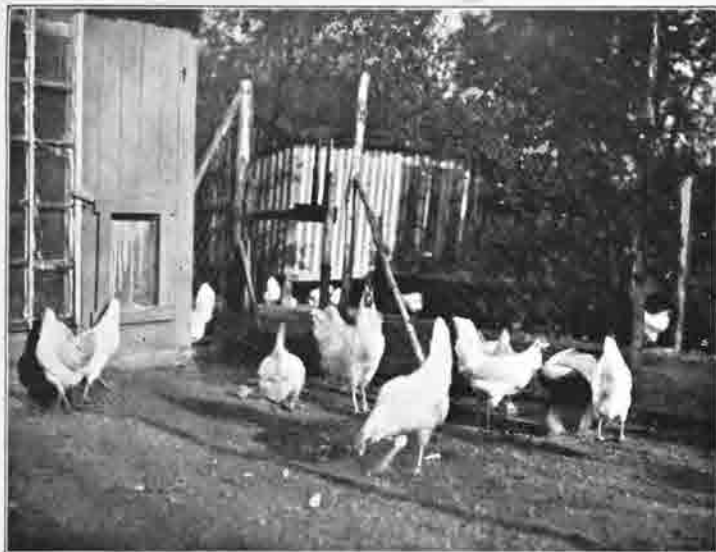
Avisdyr, 1- og 2-aarige. Tilhører: Fru Estrid Andreasens Hønseri, Holsteinborg pr. Rude.

man kan udruge Slagtekyllinger tidligt. Ved Forsøg med Rugeæg af tungere Racer paa samme Aarstid var Resultaterne afskrækkende.

3) De er *lette at opdrætte*, hurtigt faar de Fjer paa Ryggen, saa spæde Kyllingers ømmeste Punkt, Lungerne, er beskyttet; de er livlige i Bevægelser, kvikke, — og det

De smukke amerikanske Hvide Italienerer faar engang imellem Lov til at skrabe lidt i Haven paa Fremavlscentret hos Husmand M. Pedersen, Agedrup.

Kyllinger tillagte i April 1928.
Tilhører: Fru E. Krüger, Observatoriet, Aarhus.

er vel nok den Race, der hurtigst naar $\frac{1}{2}$ kg Vægten. Ved Forsøg hos mig saas, at Italienerne »stod sig«, naar Talen var om først at naa 500 gr, R. I. R. og Wyandotter, naar Talen var om 625 gr, og Pl. Rocks, naar Talen var om 1 kg Kyllinger.

Før Paaske er der Krav om 500 gr Kyllinger — efter

Et Kontrolhønseri til 200 Ungdyr. Tilhører: Hønseriejer J. Østergaard, Skrillinge pr. Middelfart.

Paaske til Pinse om 625 gr — efter Pinse om 700—1000 gr Dyr. Altsaa egner Italienerne sig bedst til *tidlige* Hotelkyllinger, medens de derimod ikke bør benyttes til »sil-dige« Slagtekyllinger.

4) De lærer hurtigt at overnatte paa Siddepinde, saa den farlige »Klumpning« om Aftenen og om Natten let kan undgaas, naar man husker at sætte Siddepinde ind til dem i 4 Ugers Alderen.

5) Det er skadeligt at have de to Køn gaaende sammen. Derfor er det heldigt, at Hanekyllingerne med Sikkerhed kan sorteres fra Flokken i 3-4 Ugers Alderen, saa man kan fede disse ud af Husene i en Fart. Saaledes skaffes Plads og Ro for de opvoksende Høneker.

6) Og endelig er det den Race, der faar Hønekerne færdige til Æglægning lettest og hurtigst, saa man opnaar de saa højt skattede (og velbetalte) *Efteraarsæg*. Der er altid højere

Høneker, 8 Uger gamle. Tilhører: Fru Estrid Andreasens Hønseri, Holsteinborg pr. Rude.

En Forsendelse Hvide Italienerne fra Fredensborg Kontrolhønseri til Sovjet Rusland.

Ægnotering i Septbr., Oktbr., Novbr. og Decbr. end i Jan. og Febr., da Ægpriserne plejer at begynde at falde omkring 5. December (se sidste 10 Aars Ægnotering). *Vinteræg* er rare at faa, men *Efteraarsæg* bliver bedre betalte. Almindeligvis har en Høneke hos mig betalt et helt Aars Foder, naar den naar 1. Januar.

Aalborg Amts Avlscenter for Hvide Italienerne hos Pastor Fog, Ferslev, Svenstrup.

Det er egentlig let at faa en Høneke til ikke alene at begynde Æglægningen, men ogsaa at *blive ved* med at lægge Æg henad Vinteren, naar blot man sørger for, at den vejer $3\frac{1}{2}$ Pund, før man giver den *Lov* at paabegynde Æglægningen. Der er flere Fremgangsmaader. Lad mig nævne *min*. Kyllingerne faar Fritfoder og knust Korn til 6 Ugers Alderen. Saa er Hanekyllingerne sorterede fra, og de vordende Æglæggere faar knust Majs (rød) og høl Hvede som Kærnefoder Morgen og Aften, samt et *Hønekefoder* frit tilgængeligt hele Dagen, bestaaende af malede Kornsorter, 10 % Kød- og Benmel eller Fiskemel, lidt Trækul, Strandkaller, og naturligvis har de frit Udlob paa store Græsarealer med Læ og Skygge.

Modnes de for hurtigt og vil til at lægge Æg, før de vejer $3\frac{1}{2}$ Pund, tager jeg Hønekefoderet fra dem en Tid.

Den Dag, det første Æg

kommer, faar Flokken Lov til at begynde at æde Æglægningsfoder (i Begyndelsen blandet i Hønekefoderet).

Man faar paa denne Maade en *Helaarslægger*, der uden Vanskelighed giver mellem 150—200 Æg i Gennemsnit i store Flokke og mellem 180—220 i smaa Flokke. Tages der nu Høneker af 200 Ægs Avlsdyr og Haner af Rekordlæggere med stor Nedarvningsevne, kan en høj aarlig Ægproduktion opretholdes med godt økonomisk Udbytte. Derfor tror jeg, at den hvide Italiener er og vil blive den Høne, man oftest ser paa »Nyttehønserierne«.

Den fordrer $\frac{3}{4}$ —1 Kvadratalen Plads inden Døre for at give Vinteræg, og 20—25 Kv.-Al. Gaardsplads efter Jordens Bonitet, med andre Ord den maa ikke æde Græsset i Løbegaarden i Bunde. Men overfor Kulde er den yderst modstandsdygtig, hvis den har Halm paa Gulvet og ikke udsættes for Træk. Jeg har mine Æglæggere gaaende i $\frac{3}{4}$ Tommers Træhuse i den nordligste Del af Danmark.

En Høne skal have Foder til Vedligeholdelse af sin

Hvid Italiener-Avlsbane fra Fredensborg.

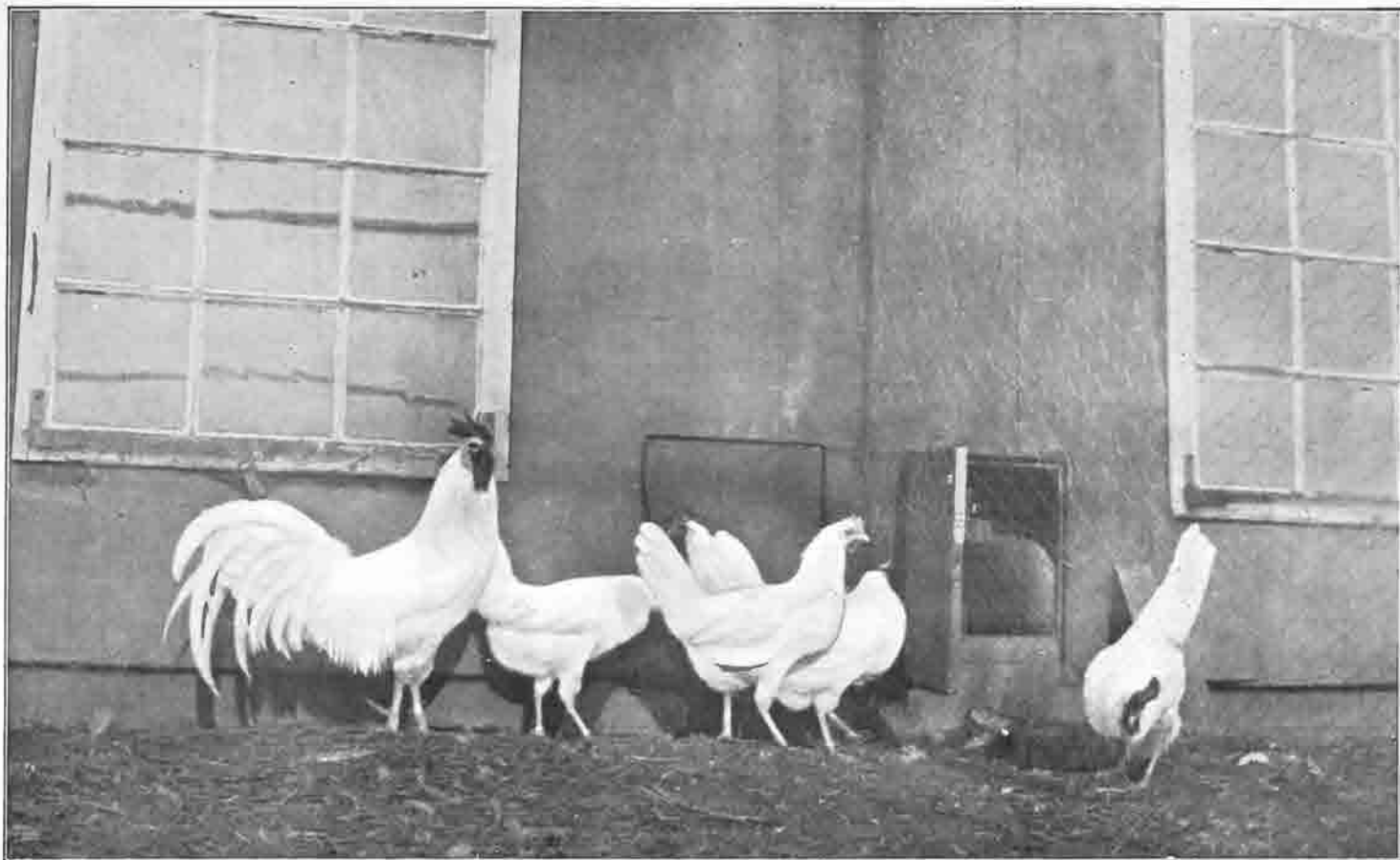
Krop og til at lave Æg af. Det er jo givet, at Vedligeholdelsesfoderet bliver mindre for en $3\frac{1}{2}$ —4 Punds Høne end for en 6—7 Punds Høne (forudsat at de lægger lige mange Æg). Dette opvejer langt de 2—3 Pund, en Italiener vejer mindre end en svær Race paa Slagtedagen.

For *Sportsmanden* byder den hvide Italiener *ikke* saa mange Glæder som f. Eks. den brune eller sølvhalsede, den gule, den graatavlede o. s. v. Men den slanke, hvide Hane med veludviklet og

lavtstillet Hale, ildrød Kam og Hagelapper og med de snehvide Øreskiver er dog et Dyr, som præsenterer sig vel ved Siden af den lette, lange Æglægger, den har til Kone.

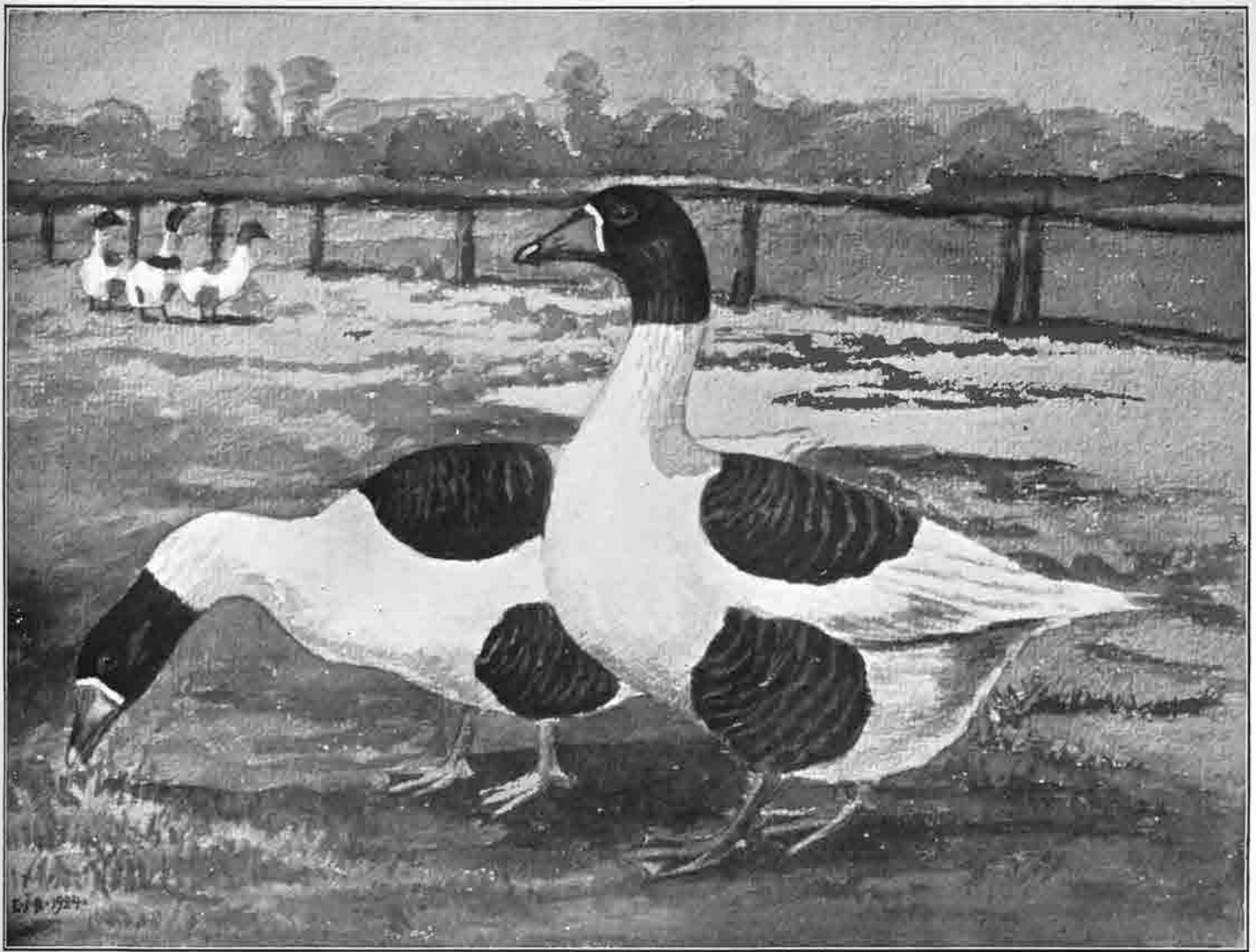
Og saa er der jo ikke alle de mange forskelligt farvede Fjer at passe paa, saa man ved Udvalg af Avlsdyr *kun* behøver at tage Hensyn til Æglægning, Type, Livskraft og Nedarvningsevne.

Derfor er den hvide Italiener blevet Nyttehønen par excellence.

Hvide Italienere udenfor Kontrolhønseshuset paa Fredensborg Kontrolhønseri.

.....

Graabrogede Danske Gæs efter Akvarel af Kunstner Emil I. Bilving. Originalen tilhører Konsulent C. W. Rasmussen-Iglekjærgaard.

JULEGAASEN

Af Anna B. Muus

RISENGRØD OG GAA-SESTEG — hvilken godgammeldags Julemad, en Ret man begynder Julen med Juleaften. Juledag til Frokost eller Middag kan serveres sprængt Gaas med forskellige Grøntsager, og i de følgende Dage har man Kraasesuppe, røget Gaasebryst og Gaaseleverpostej at ty til, især hvis man selv er Gaaseopdrætter.

Forstaar man sine Ting, er der intet Kød, der er billigere at fremstille, end netop Gaasekød, idet Gæslingerne fra de fødes og til det Tidspunkt, hvor den sidste Stubmark er pløjet, kan trives og udvikle sig kraftigt saa godt som udelukkende ved Græs og Grønt, og ved at samle Spildesæd paa Stubmarken. Gæslingerne fodres i de første 3—4 Dage

Hvide Italiener-Gæs, tilh. Snedkermester O. Svennevig, Troense

med tørre, valsede Havregryn, rent Drikkevand og, for saa vidt de holdes inde, med friske Græstørv, der fornyes, saa snart de er opædt. Indtil Gæslingerne er ca. 3 Uger gamle gives 1 Gang daglig et mindre Tilskud af malet Majs og Klid, Byg eller Havregrutting, udrørt i Vand til en lind Grød. Herefter klarer de sig selv saalænge der er Græs og Spildesæd nok.

For at Julegaasen kan blive ekstra fin, maa den paa Fedesti i 3 à 4 Uger; dette finder Sted i et roligt Rum, med tilhørende lille Indhegning, hvor Gæssene fodres 4 Gange daglig med enten hel Havre eller hvad der er bedre malet Havre, Byg eller Majs i Blanding og rørt op med varm Centrifugemælk. Har man rigeligt med Kartofler er disse,

De to forreste Gæs erholdt 1. Pr. ved Jubilæumsudst. Kbh. 1928. Ejeren i Baggrunden.

Et Par 4-aarige. 1. Pr. ved Jubilæumsudstillingen i 1928.

Graabrogede Danske Gæs paa Spadseretur.

Graabrogede Danske Gæs, tilhørende Tømrer Johs. Hillebrand Jørgensen, Fuglebæksallé 3, Kalundborg.

naar de koges, et udmærket Tilskud til Fedeblandingen. Hvis man skolder Foderet med kogende Centrifugemælk, opnaar man de bedste Resultater. I Forbindelse med Kornfoderet giver man saa mange hvide eller røde Gulerødder, som Dyrene vil sætte til Livs. Vand, groft Grus, Trækul og Strandskaller maa altid staa frem-

En Gaas, der skal steges, bør slagtes mindst 4 Dage før Tillavningen. De mest velmagende Gæs, og de mest anvendelige for de fleste danske Husholdninger er: Den graabrogede danske Gaas, den hvide Italienergaas, og Krydsningen mellem Dansk Gase og hvid Italienergaas. Kun unge Gæs giver en fin og lækker Spise. — Nedenstaa-

Emdener-Gæs, to- og treaarige, med Gæslinger. Tilhører: Fru Pouline Christiansen, Tipperupsminde pr. Fredensborg.

Emdener-Gæs, to- og treaarige, med Gæslinger. Tilhører: Fru Pouline Christiansen, Tipperupsminde pr. Fredensborg.

me til Gæssene. — Der holdes godt rent i Hus og Indhegning. Gæssene maa altid have ren Halmstrøelse i deres Natterum.

Dagen før Slagtningen maa Gæssene have Lejlighed til et Bad for at rense Fjerene; denne Dag gives intet Foder.

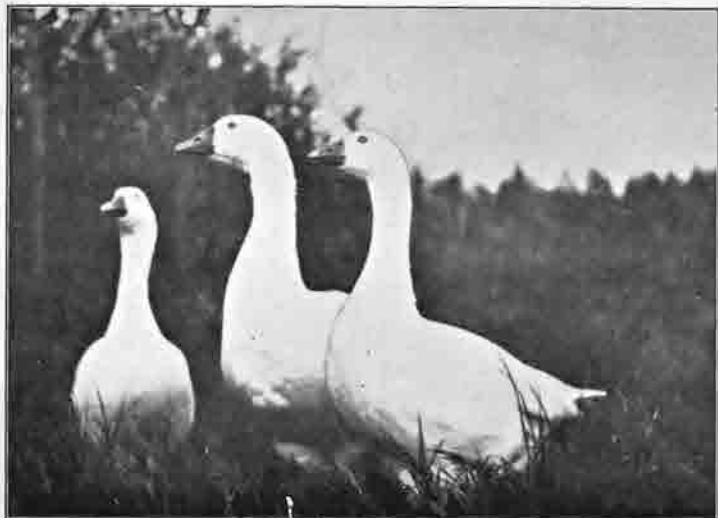
Slagtningen foretages af øvede Hænder, Gaasen bedøves ved et Slag i Baghovedet, før den stikkes.

ende gives nogle Anvisninger paa at tilberede Julegaasen.

Stegt Gaas med Æbler og Svedsker.

1 Gaas, 250 gr Svedsker, 250 gr Æbler.

Gaasen rengøres. Flommerne udtages og lægges i koldt Vand sammen med det Fedt, der pilles af Tarmene. Efter at Gaasen er vasket, tørres den godt, gnides indvendig med

Hvide Italiener-Gæs. Tilhører Henriksholm Hønseri. Gasen i Midten og Gaasen til højre tilkendt Hederspris paa den nordiske Fjerkræudstilling i Stockholm.

Svømmedam med Italiener-Gæs og Aylesbury-Ænder. Mejerholm pr. Tønder.

Hvide Italiener-Gæs. Gaasen har erholdt Hederspris i Stockholm 1920. Tilhører: Grosserer Carl H. Melchior, Henriksholm, Vedbæk.

lidt Salt, fyldes med de skrællede ituskaarne Æbler og skoldede afstenede Svedsker. Æblerne bestrøses med lidt Sukker. Herefter syes Gaasen sammen, guides udvendig med lidt Salt og sættes paa en Bradepande med Brystet opad i en meget hed Ovn. Den dryppes først med det kogende Vand, naar den begynder at brunes, og derefter hvert 10. Minut med Skyen, og steges saaledes 2½ à 3 Timer efter Gaasens Størrelse. Til sidst overhældes Gaasen med et Par

Spiseskefulde koldt Vand, hvorefter den steges ca. ¼ Time. Skindet bliver paa denne Maade meget sprødt.

Sprængt Gaas.

Gaasen udtages og renses. Hoved, Hals, Vinger og Ben afskæres.

Gaasen gnides indvendig og udvendig med en Blanding af 4 Spiseskefulde Salt, 2

Spiseskefulde Sukker. Den stilles paa et koldt Sted i 48 Timer, overøses engang

imellem med sin Lage. Naar den skal koges, afvaskes og tørres den godt og sys sammen. Brystet skydes højt op, idet Laarene sys ind til Kroppen; sættes over i koldt Vand og koger efter sin Størrelse 2½ à 3 Timer, den serveres med forskellige Grøntsager til uden Sauce. Suppen herfra kan udmærket bruges som Kraasesuppe sammen med den Suppe, hvori Indmaden samt Hals og Vinger er kogt.

Gaas og Gase (Hvide Italiener-Gæs). Tilhører: Grosserer Carl H. Melchior, Henriksholm, Vedbæk.

Hvid Italiener-Gaas, som ruger. Tilhører: Grosserer Carl H. Melchior, Henriksholm, Vedbæk.

Røget Gaasebryst.

Gaasebrystet skæres ud, saa at begge Sider hænger sammen, indgnides derpaa med følgende Blanding: 250 gr Salt, 125 gr Puddersukker og 15 gr Salpeter. Naar det er indgnedet godt, sys det sammen. Resten af Blandingen kommes i en ikke alt for stor Krukke og overhældes med ½ Liter koldt Vand, og vil man have Lagen særlig god, kommes en Pægl Bajerskøl, dog hellere Rødvin, deri. Gaasebrystet lægges i Lagen og vendes hver Dag; efter 4 à 6 Dages Forløb tages det op og røges i fuldkommen kold Røg 3 à 4 Dage.

Gaase-Leverpostej.

Er man ved Julen saa heldig at have to Gæs, kan man faa en herlig Gaaseleverpostej. Gaaseleverne lægges i Vand Natten over, hakkes paa Brædt med et meget lille Løg, et Stykke Gaasefedt af Størrelse som

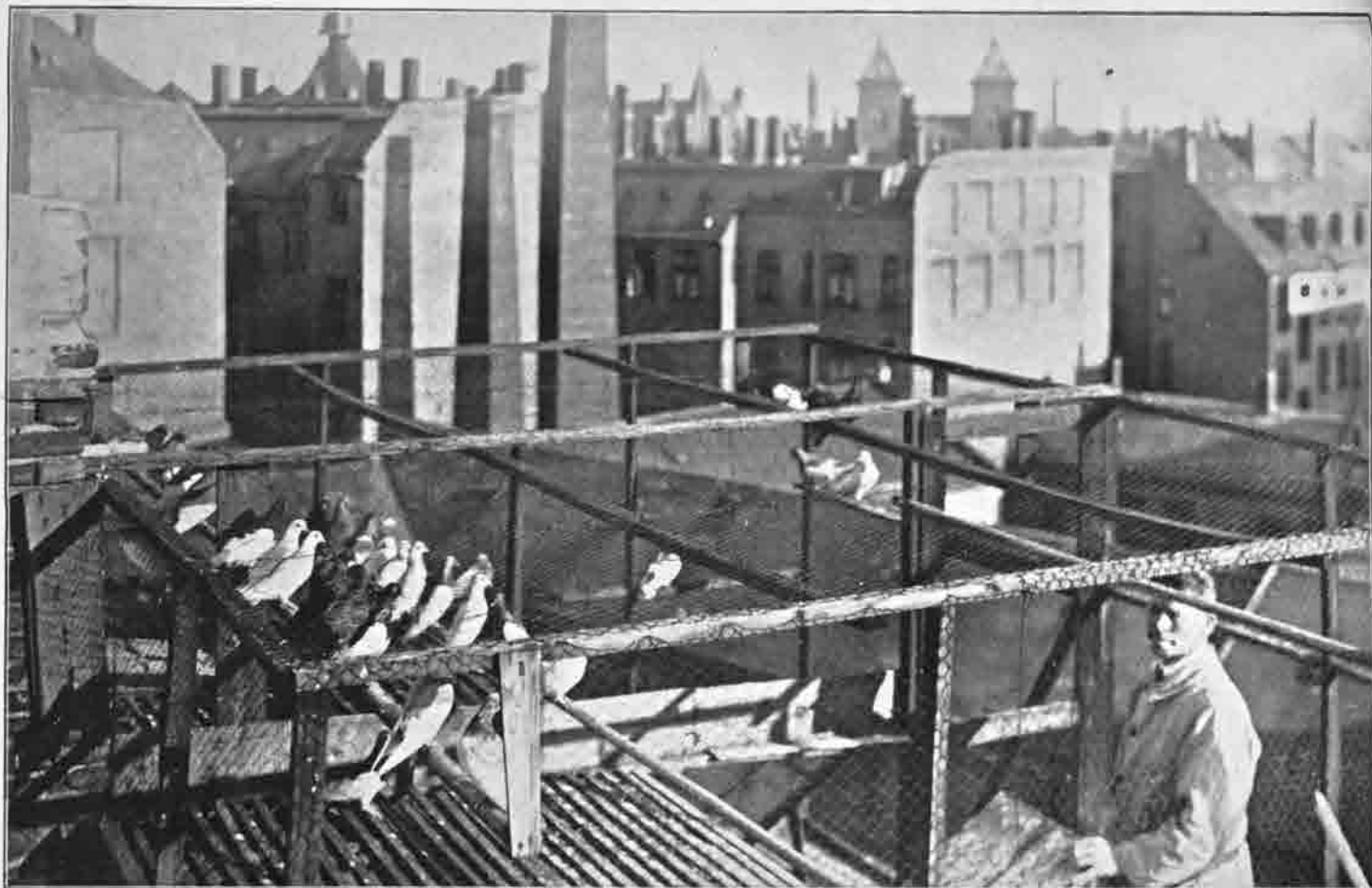
den ene Lever; naar det er hakket, gnides det igennem en Sigte. Deri kommes to hele Æg, 1 Spiseskefuld Mel, en Knivspids Peber og Allehaande, 1 Theskefuld Salt, 2 Spiseskefulde Tomatpurré, 1 Theskefuld Engelsk Sauce og 1 Kop Fløde. Det hele piskes godt sammen og kommes i en godt smurt ildfast Lerskaal, sættes ½—¾ Time i Vandbad. — Maa ikke vendes i Formen.

Gaaseflokken paa Fredensborg Kontrolhønseri, Sørup pr. Fredensborg.

Unge Hvide Italiener-Gæs fra 1928. Tilhører Grosserer Carl H. Melchior, Henriksholm, Vedbæk.

Forfatterens Dueslag med Vollere, fotograferet paa Taget.

MINE DANSKE DUER

AF CHR. NØRREKJÆR

NAAR EN DUEMAND rigtig er bidt af den Passion det er at holde Duer, har han mere end nok at gøre i sin Fritid, han kan knapt faa en Smule Vand i Ansigtet om Morgenens, før han er oppe hos sine Kælebørn. Der er nemlig altid nok at gøre, dels med Rengøring af Gulvet, dels med Fodringen, og Rederummene skal helst renses mindst to Gange om Ugen, naar der er Unger i dem, og Redekopperne skal skiftes, naar de er blevne forurenede af Ekskrementer. Altid er der en eller anden Bekymring, om denne eller hin Unge nu ogsaa kan vinde med — vil den ikke rigtig trives, maa man se, om der er et Par, der kan bruges til

Plejeforældre for den. Denne Ulejlighed gør man sig kun, ifald det er et Barn, der tegner særlig godt — men det tror »Duemanden« helst om dem alle. Han kigger selvfølgelig ind i alle Rederummene for at se, om alt staaer vel til, retter, hvor der er noget at rette. Og er der et lille

Skvat, der er gaaet ud af Sagaen, forsikrer han enhver Dueven, han træffer, at den Dueunge var noget af det bedste, der endnu har været, og nu tror han ikke, han kan udstille næste Aar o. s. v. Naa, Tiden læger jo alle Saar, ogsaa dem, en lille Dueunge kan forvolde, og som Regel er den Sorg glemt, naar den næste kommer, og der kommer stadig nye. Derfor er den største Betingelse

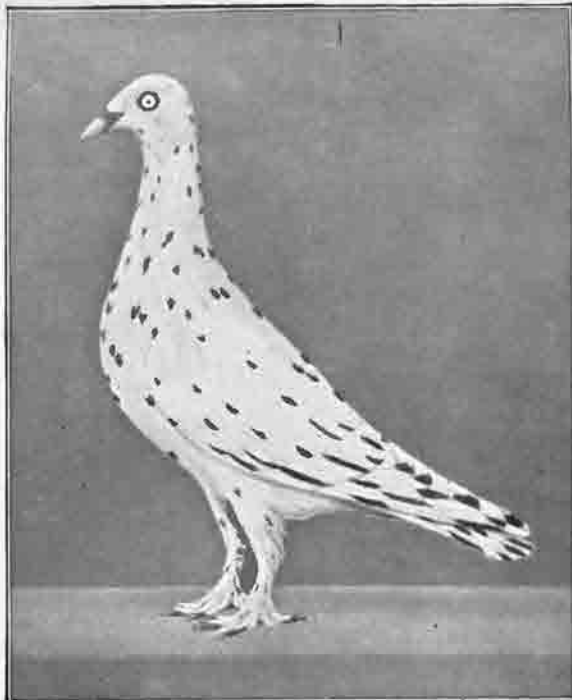
Frittlyvende Brandede og Stænkede Danske Duer.

for at holde Duer og blive Dueopdrætter, Taalmodighed og atter Taalmodighed.

Dueliebhaberiet drives nærmest i Byerne, og det er jo saa ligetil, da Landboerne som Regel har Plads nok til at dyrke saa mange andre Fugle- og Dyrerinteresser.

At drive Dueopdræt er ikke nogen helt billig Fornøjelse, og samfundsmæssigt set er det jo uden Betydning, men for den enkelte Dueliebhaber kan det blive Krydderiet i Tilværelsen; det vækker Kappelysten og paa Udstillingerne, hvor Dommen afsiges, der maales og kritiseres, og særlig det sidste. Man lærer efterhaanden, at naar Kritikken er skarp og Konkurrenten begynder at faa Respekt, saa er Ens Optræt i Fremgang.

Juledagene har jeg i en Aarrække benyttet til det sidste Eftersyn og til Sammenparring af mine Duer for det kommende Aar. Grunden til denne ret tidlige Yngleperiode er, at mine Duer er ret haardføre, og at alle de Unger, der fødes før Sct. Hans, er man sikker paa faar fældet færdig før Udstillingerne begynder. Hvorimod de, der fødes noget senere, har vanskeligt ved at blive fær-

Standardbillede af Graa Stænket Dansk Due.

dige, især naar de har paadraget sig en eller anden Sygdom, Snøfte eller lignende. Der er ikke noget, der ser saa »snollet« ud som en Due, der præsenterer sig med Ungehale og Slagfjer, et saadant halvfærdigt Produkt opnaar heller ikke den Anerkendelse af Dommeren, som den vilde opnaa, ifald den var affældet og helt i Vigour. Hale og Slagfjer bliver, naar Ungerne skifter Fjerdragt første Gang c. 2 cm længere, og dette giver Duen et helt andet Præg.

De Danske Duer er ret haardføre og kan taale en hel Del Kulde, men der maa være tørt paa Slaget, derfor er et Loftsrum, hvor der er Beboelse nedenunder, Idealet af et Dueslag. Der trænger altid nogen Varme fra Lejligheden op paa Loftet, og Slaget

holdes tørt; fugtig kold Luft kan hverken Forældre eller Dueunger holde til. Det er særlig i Morgentimerne, naar Ungerne er 8—10 Dage gamle, at der fryser en Del ihjel, Forældrene forlader Reden, og er denne ikke ren og tør med lidt Straa i, skal der ikke mange Minutter til, før Ungerne er frosset ihjel.

Til et godt Dueslag hører meget Lys, god Luft og Ren-

Nederst Rugerummene for Avlsdyrene, for oven ses lidt af »Ungehuset«.

Nogle højt præmierede Danske Duer.

Danske Skade-Unger, 3 Uger gamle.

lighed; det afhænger for en stor Del af Plejen, hvor mange Duer man kan have paa sit Slag, det maa aldrig være overbefolket. Rederommene maa være indrettede, saa de nemt kan renses. Og har man saa rigeligt med Plads, at der kan indrettes et Rum for Ungerne, saa disse kan gaa, æde og dase og med Tumbleplads i fri Luft, i Fred for brunstige Hanner, saa skal det nok vise sig, naar Efteraaret kommer og der skal pilles fra til Udstillingerne, at Ungerne ikke alene er i Form, men Fjerdragten er langt smukkere paa en Due, der har faaet en god Pleje, end hos en, der er plejet af en »Dueven«, der ikke mente, at

Danske Skade-Unger, 10 Dage gamle.

det var nødvendigt at gøre saa meget ud af saa lidt.

Danske Duer har altid haft min særlige Interesse; jeg synes, der er noget ved dem, som intet andet Land kan opvise Mage til. Vi har 10 forskellige Varieteter, og Fællesbetegnelsen for dem alle er danske Tumlinger. Skader, Grejsere, Hvidhalede, Hvidslagfjerede, Hvidhalede-Hvidslagfjerede, og Kalotter findes i sorte, røde, gule, blaa og perlede Farver. Ensfarvede Glatbenede og Ensfarvede med Benbefjering findes tillige i hvidt, og Standarden stiller for alle disse 8 Varieteter samme Krav til Farven.

Stænkede findes kun i tre Farver, brune, gule og graa. Den brune Farve skal være gulbrun, den gule som lys Terrakotta, den graa skal slet ikke være graa, det er et Øgenavn, den nu engang har faaet; det eneste, der maa være graat paa Duen, er Kinderne, som skal

være lysegraa, men Bundfarven paa Duen skal være hvid. Jeg skal med det samme omtale Tegningen paa de Stænkede. Stænkene paa Duerne skal være sorte eller saa mørke som muligt, dette gælder for alle tre Farver, men det mest interessante paa de brune og gule er dog Tegningen i Hale og Slagfjer. Standarden forlanger lyse Hale- og Slagfjer, det vil sige, at sort og brunt ikke maa være alt for dominerende, men ellers er alle FarveNuancer tilladt, hvidt, sort, brunt, og alle Mellemfarver mellem disse er ligeledes tilladt baade paa gule og brune Stænkede. Den blaa Farve derimod betragtes som en grov Fejl.

Danske Skade-Unger, 14 Dage gamle.

Den graa Stænkedes Tegning skal overalt være sort. Alle Stænkede skal være Benbefjerede.

Jeg fik bredt mig lidt mere end tiltænkt om de Stænkede, det er vist fordi de nu i nogle Aar har været mine Hjertebørn.

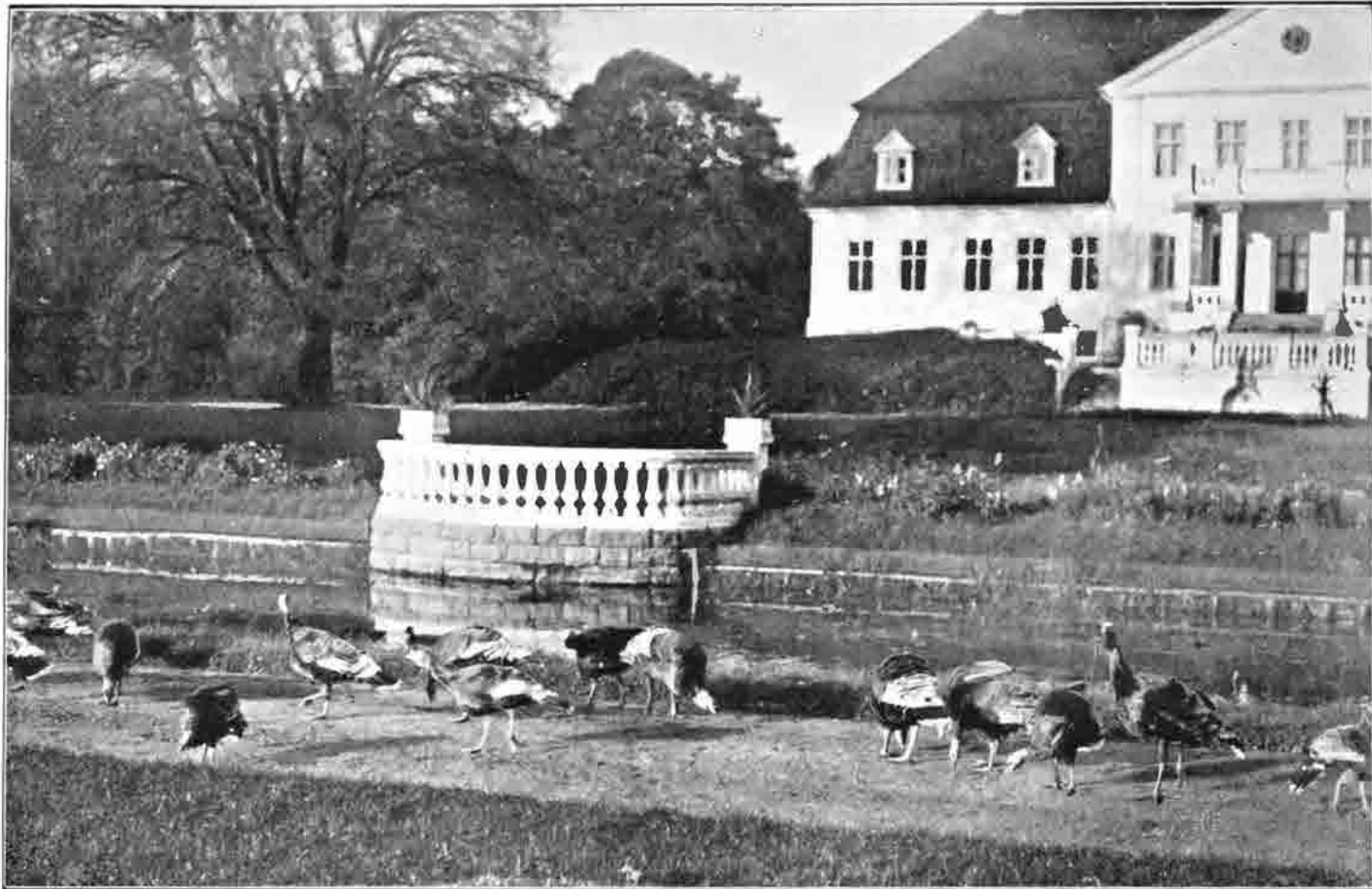
De Brandede findes i Mørke- og Lys-Brandede. Farven skal være mørk kastaniebrun, Tegningen er et sort Baand over Hale og Slagfjer. Den Lys-Brandede er ellers tegnet som Grejseren.

Farven paa de otte først omtalte Varieteter skal være ens hos dem alle, sort med kobberfarvet Glans, rød skal være med stærk rødlig Glans, gul med silkeagtig rødlig Glans, blaa med stærk grøn Glans, den perlede Farve meget lys, med silkeagtig, graa Glans; Glansen, som her omtales, forlanges kun paa Hals og Bryst. Øjenrand og Næb skal være rødt kødfarvet. Sorte Grejsere og mørke Brandede skal have sort Næb og Øjenrande samt sorte Negle.

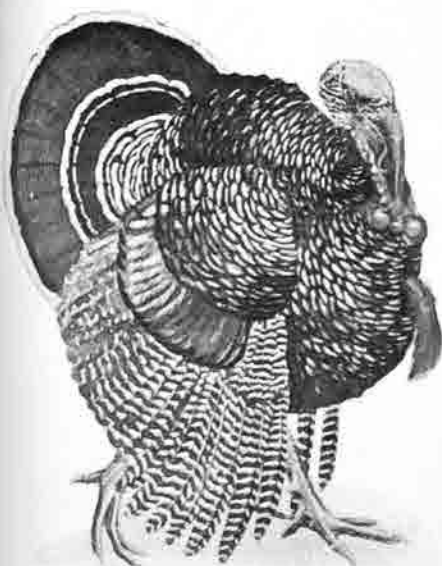
Paa alle Danske Duer forlanges mælkehvid Iris, Pupillen maa helst ikke være større end et Knappenaals-hoved.

At omtale Tegningen i Almindelighed er vist overflødig, den kender jo alle. Tegningen er Kendemærket for Varieteterne, men Racemærket er Figuren, og Figuren er fælles for alle Danske Duer.

Udlandet har mange smukke Duer, men intet Land har en finere Form, større Symmetri, en saa gennemarbejdet Farve, alle Varieteterne støbt i samme Form. Alt paa den danske Due er Harmoni, og alt i bløde Linier. Jeg forstaar andres Due-Liebhabereri og Interesse for udenlandske Racer, og jo flere Arter, der er repræsenteret paa en Udstilling, jo mere seværdig er den, men jeg paastaar, at smukkere og mere gennemarbejdede Dyr end vore Danske Duer findes ikke.

Kalkuner i Lundsgaards Park.

Amerikansk Bronze-Kalkun Hane.

KALKUNER

Af Konsulent C. W. Rasmussen-Iglekjærgaard

UNDER større Forhold, især paa Godserne og større Gaarde, vil denne nøjsomme og nyttige Fugl ret kunne lykkes og trives. Vælger man en ikke alt for vanskelig Race og sørger for god Blodfornyelse, saa ofte det er nødvendigt, er Opdrættet af disse smukke og velsma-

gende Dyr ikke vanskeligere end andet Opdræt. De Racers, man i Almindelighed har størst Glæde af at opdrætte, er: de kæmpemæssige amerikanske Mammuth-Bronce, den broncefarvede og den hvide hollandske Kalkun. Førstnævnte Kalkunrace imponerer ved sin Størrelse. 2—3-aarige Kalkunhaner kan f. Eks. opnaa den anselige Vægt af 21 kg. Racen er rigtlæggende, haardfør, hurtigtvoksende og let at opdrætte. Kødet er skørt og velsmagende, men Kødtevlernerne som en Følge af Racens Størrelse grovere end de sidstnævnte Racers. Som Udstillingsdyr vil Racen altid være sikker paa at vække Beundring, om den til Udstilling fremtræder i fineste »Toilette«. En større Flok af Ungdyr vil, især for Hanernes Vedkommende, omkring Jul og Nytaar henrive enhver, der har Øjet opladt for Skønhed, til Begejstring.

Endnu farveprægtigere end Mammuth-Kalkunen kan den betydeligt mindre Bronze-Kalkun være. Denne er knap saa rigtlæggende som Mammuth-Kalkunen, knap saa haardfør og mere langsomt voksende end denne. For danske Husholdninger er denne Race dog mere praktisk end førstnævnte. Kødet er skørt, fint og velsmagende, og Slagtedyrene Genstand for stor Efterspørgsel.

Hvis man i en større Indhegning i en Løvskov (Bøgeskov) eller paa en ubeboet Ø var sikker paa, at Kalkunen ikke udsattes for Angreb af Ræve eller andre Skadedyr, kunde man have stor Glæde af at lade denne Kalkun leve frit, i alle Tilfælde Foraaret, Sommeren og Efteraaret igennem. Hønen vilde da i skjulte Reder, som den selv laver paa Jorden, lægge sine Æg og udruge sine Kyllinger og efter endt Rugning føre Kyllingerne, og disse vilde da selv kunne søge den meste Føde, bestaaende af Larver, Insekter, Frø og Grønt, saaledes at Ejeren kun et Par Gange om Dagen behøvede at fodre Dyrerne med vegetabiliske Næringsstoffer (Kyllingetørfoder). Efter endt Indhøstning kunde Kalkunflokkene derefter drives paa Stub og

Amerikansk Bronze-Kalkun Høn

herfra hver Aften hjem i det rummelige og luftige Kalkunhus. I rige Oldenaar vil Kalkunerne derefter i Skoven udelukkende kunne leve af Bøgens og Egens Frugter. Kalkuner, der har Adgang til Bog, bliver meget fine og aromatiske i Kødet, Fedtbelægningen bliver snehvid, og Kødets Farve meget lys.

Man kan ogsaa lade de unge Kalkuner, der er udrugede i det Fri, sidde Natten over i Træerne, hvorefter man hen paa Vinteren kan skyde ned af Flokken, om Dyrene vanskeligt lader sig drive i Hus.

Under mindre eller under ugunstigere Forhold, hvor Skadedyr er til Stede, maa denne Kalkun opdrættes rationelt i Huse, der er saaledes lavede, at Fjerkraets Fjender ikke kan komme til Kalkunerne om Natten.

De broncefarvede Kalkuner er mindre udsat for Angreb end de hvide eller lystfarvede Racer.

Endelig skal tilsidst den hvide Hollandske Kalkun med sit røde Hoved og sin sorte Hestehale (Haardusk) nævnes. Det er en af de mindre Kalkunracer, og den er i Besiddelse af fint, skørt og velsmagende Kød og er navnlig praktisk i ikke for store Husholdninger. I de rette landskabelige Omgivelser vil især denne Kalkun tiltrække sig Opmærksomheden, ikke mindst paa et grønt Græstæppe under blomstrende Frugttræer.

Kyllingerne, der er mere sensible end de fleste andre Kalkunracer, maa især beskyttes mod Regn og Fugtighed. Da hvide Dyr, idet de ses paa lang Afstand, er mere udsatte for Angreb af Fjender, maa Kyllingerne i den første Tid anbringes i overdækkede Staaltraadsbure og kan i saadanne, naar disse er ambulante, flyttes fra Sted til Sted, saaledes at de altid staar paa friskt Græs.

Fælles for alle Kalkuner, hvis de rigtig skal lykkes og trives, er, at man altid tager sit Tillæg efter mindst 2 Aar gamle, ubeslægtede, sunde og kraftige Forældre.

Der maa sørges for, at Dyrene under Opvæksten og hele Livet igennem sidder luftigt, uden Træk, at Kyllingerne holdes fri for Utøj, og som ovenfor nævnt beskyttes mod Regn og Fugtighed, og endelig at Kyllingerne

Hvid Hollandsk Kalkun Høne.

under Opvæksten faar Adgang til et sundt Kyllingefoder — dette kan udmærket godt være samme Foder, som de almindelige Kyllinger har Adgang til — og da især et alsidigt sammensat, fintformet Foder, indeholdende saavel vegetabiliske som animalske Næringsstoffer, samt et Kyllingeknækfoder, indeholdende især Hvede og afskallet Havre, der senere afløses af hel Hvede og Byg — eller Kalkunflokken helt enkelt drives paa Stub. — Et meget værdifuldt Foder under Opvæksten er Kærne- eller syrnet Mælk og friskt afkrystet Ostestof.

Endelig maa Grønt altid være tilgængeligt for Kalkunerne, enten ved at Dyrene selv plukker friskt Grønt som Kløver og fine Græsspirer eller derved, at man i Indhegninger giver Kalkunerne fint, skørt Grønt: Kløver, Lucerne, grøn Rug, Salat og Spinat til fri Fortæring, eller hakkede Brændenælder og Purløg i et Blødfoder.

Overalt, hvor Forholdene tillader det, burde man gøre

et Forsøg med Kalkuner, og har man engang forsøgt sig som Opdrætter af disse interessante og smukke Dyr, gaar man meget nødig bort fra dem igen.

Straks naar Kyllingerne kommer til Verden, er de meget sky af sig, hvorfor de i de første Dage efter Udrug-

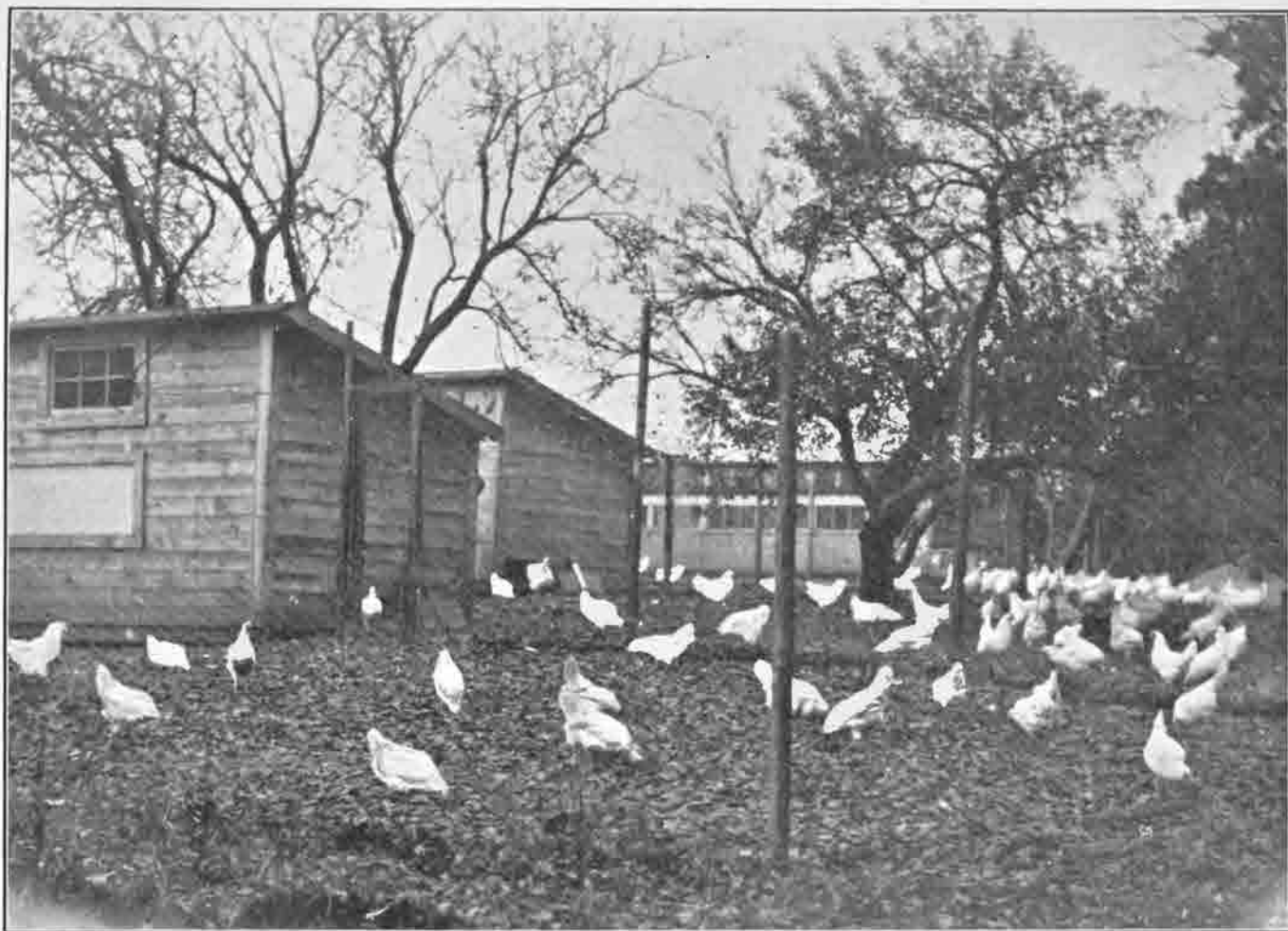
ningen maa anbringes i tætte Bure for ikke at forville sig bort, men snart bliver de meget tamme og tillidsfulde, saaledes at man efter et Par Maanedes Forløb kan faa hele Flokken af Kyllinger til at spadsere i Hælene paa sig over lange Strækninger.

Som Slagtedyr er Kalkunen et af de letteste at gøre smukt i Stand. Kødfulde og fede Kalkuner er dernæst meget velsmagende i stegt eller kogt Tilstand, men skal Kalkunen som sagt hen paa Vin-

teren være i Besiddelse af sin fulde Aroma, er det en Nødvendighed, at den slagtes 7—8 Dage før Tilberedningen. Naar det undertiden siges, at Kalkuner er tørre, maa dette sikkert bero paa en Misforstaelse eller mulig skyldes den Aarsag, at Tilberedningen har fundet Sted for tidligt efter Slagtningen, eller at man for den stegte Kalkuns Vedkommende ikke har forstaaet at passe den rigtigt i Ovnen.

Ungdyr og Bronce-Kalkuner i Bøgeskoven paa Kongsdal.

»Hvide Italienerer« foran Kontrolhusene. Fru Estrid Andreasens Hønseri, Holsteinborg.

Glæden ved at holde Høns

Af *Estrid Andreasen*, født *de Coninck Smith*

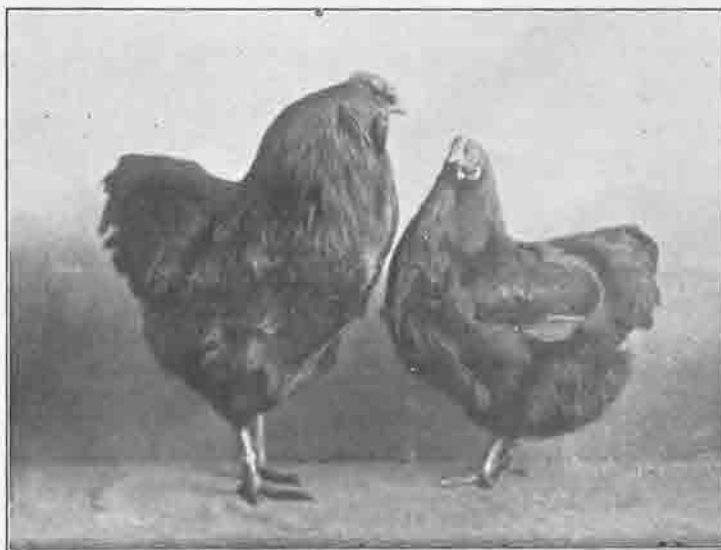
DEN første Betingelse for at faa det rigtige Udbytte og derigennem den virkelige Glæde af sit Hønsehold er, at ens Dyr er ens Venner. — Uden Kærligheden til og Forstaaelse af Hønsene er det overflødigt at vente det ypperste af Hønseavlen. — Man kan arbejde saa lang Dagen er, man kan tilføre Dyrene al Verdens for deres Ægydelse og for deres Legemers Vedligeholdelse nødvendige Elementer — hvis den sande Interesse for selve Individets Ve og Vel mangler, er det altsammen — om end ikke helt omsonst, fordi Dyrene til en vis Grad maa følge deres nedarvede Egenskaber — saa dog i hvert Fald halvt spildt, idet Hønsenes Instinkt altfor tydeligt aabenbarer dem, at Prikken over i'et mangler, og med deres haarfine Ømfindtlighed re-

agerer Dyrene derefter. — Blot en tilsyneladende saa ringe Ting som et ikke hyppigt nok fornyet Skrabemateriale er tilstrækkeligt til at medføre en Nedgang i Æglægningen.

Jo bedre og mere værdifulde Hønsene er som Ydere, des mere livligt virker ogsaa Instinktet; det er med Hønsene som med de fineste Væddeløbsheste og de rigeste mælkeydende Køer, — der skal kæles for dem, de skal opmuntres, og de skal fremfor alting forstaaes.

Det er en almindelig Vildfarelse, at Høns er dumme.

De kan haardnakket gøre de samme urimelige Ting om og om igen, det er sandt, men man bør vist opfatte dette som Viljestyrke snarere end som Dumhed, og netop mere sig over saa-

Sorte Wyandotter opdrættet af Fru Kirsten Bering, Næstved.

Sorte Wyandotter, 2 Haner, 5 Høner, 6 Mdr. gl. Tilhører: Chr. Johansen, Vardevej 36, Vejle.

Sorte Wyandotter, 2 Haner, 3 Høner, 5 og 6 Mdr. gl. Tilhører: Chr. Johansen, Vardevej 36, Vejle.

danne smaa Ejendommeligheder hos Dyrene, fordi de viser en tiltalende Selvstændighed og Trang til at forsøge, hvor langt der kan gaas, indtil de tilsidst alligevel fornuftigt bøjer sig i Erkendelse af, at Kampen er ulige, og at det beklagelsesvis er Opdrætteren, og ikke dem, der har Overtaget.

Lige fra det Øjeblik, den lille dunede Kylling stikker Næbbet ud af Ægget, begynder Hønseavlernes daglige Glæde over Dyrene.

Er det muligt at tænke sig noget pudsigere end at se en lille, endnu vaad Kylling slaa den uventede Koldbøtte fra Rugebakken ned i Underrummet — eller kan man tænke sig større Fryd end den, man føler, naar ens Høne har udligget, og man stikker sin Haand ind under den og faar fat i den Aller-Førstefødte? — Og senere, — hvor ægte Glæde er det ikke at følge sine smaa Kyllingers Udvikling fra Dag til Dag!

At se dem komme styrtende imod sig, sultne og ivrige ved Spisetiderne, at opleve Forvandlingen fra diminutivt dunet Væsen til fuldt befejret, rigtig Kylling, at iagttage det genkendende Udtryk i Øjnene, der for hver Dag, der gaar, bliver mere og mere tillidsfuldt, til de efterhaanden kaster al Ængstelighedsfølelse over Bord og frimodigt tager Plads paa ens Hænder, ens Skød og ens Hoved.

Og tænk saa den Morgen, da man pludselig hører et hæst og radbrækket ø-øh-yh! som Svar paa de ældre Haners mere standardmæssige Morgenhilsen, og det ligesom først rigtigt gaar op for en, at man er ved at faa et nyt Hold unge Haner og Høneker, og at det altid

spændende Spørgsmaal, hvad ens Opdræt i Aar vil kunne udvikle sig til, er ved at træde i Forgrunden.

Under hele Opvæksten har man samvittighedsfuldt anvendt al sit Vid og alt sit Snilde paa at bringe Kyllingerne saa godt og saa hurtigt frem som muligt, og man har moderligt skærmet dem mod Regn og vaade, kolde Fødder, har skaffet dem saa megen Sol det var tænkeligt at opdrive, foruden at man har givet dem saa megen Variation i Fodringen og saa god en almen Behandling, som Nutiden kræver, saa man har Lov at haabe paa noget rigtig godt ved den sig nærmende Modenhed, og til at glæde sig over Udsigterne for den sidste og afgørende Udviklingsproces.

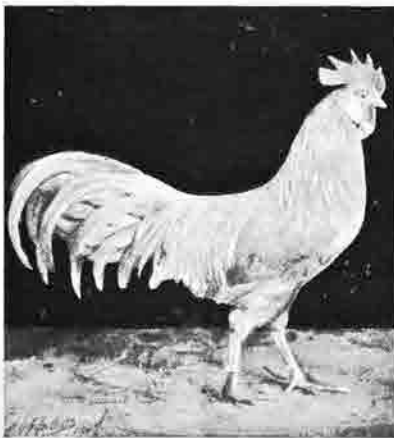
Kønnene er selvfølgelig for længst adskilte fra hinanden, og ved at gaa Haneflokken igennem, finder man en særlig god Kam, i Forbindelse med en Ryg, der umuligt kan andet end imponere Alverdens strenge Dommere.

Disse og andre fortræffelige Egenskaber oven i Købet hos et Dyr, der har Generationer af særlig imponerende Ægydelse i sin Stamtavle.

Adskillige andre findes senere, som denne, og i Indhegningen ved Siden af gaar Hønekerne, der bagefter staar

Ungdyr af Brune Italienerne. Tilhører: Overskovfoged J. Sloth, Melteskov pr. Præstø.

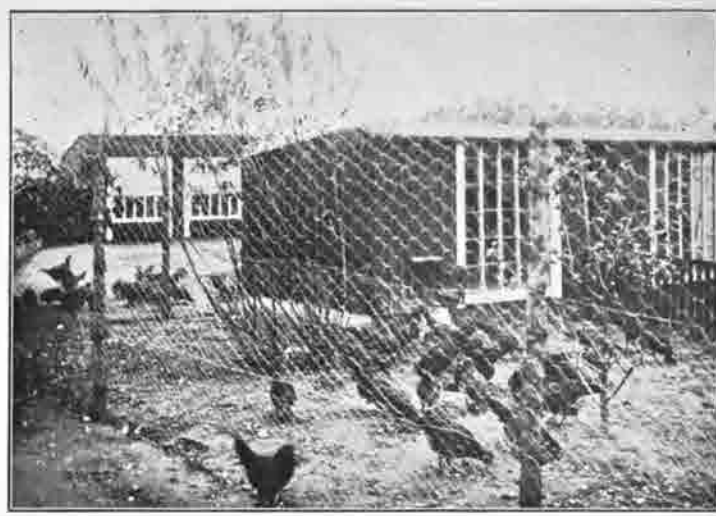
Gul Italiener Hane, født Marts 1927, indført fra Amerika. Tilhører: Hønserejer L. P. Bjarne, Skejby pr. Aarhus.

Haderslev Amtskreds' Kontrolstation for Gule Italienerne. Malermester Joh. Madsen, Hvinderup, Christiansfeld.

Københavns Amtskreds' Avlscenter for Brune Italienerne, Fløng Mølle. To Stamhuse med 100 Æglæggere.

Hønseri for Brune Italienerne. Tilhører: Svend Andersen, Strandvejen 2, Jerne pr. Esbjerg.

for Tur til ogsaa at skulle underkastes et nærmere Efter-syn.

Flere af dem er allerede godt paa Vej med Læggetegnene, de synger og snakker, og Kammene er røde og store, saa det ikke kan vare saa forfærdeligt længe, inden man har Lov at vente paa det første Æg.

Paa selve Dagen, da det indfinder sig, er der ingen Tvivl om dets Tilstedeværelse, det høres tydeligt paa Hønekens ophidsede Kaglen, og Opdrætteren iler til, en lille Smule urolig, for inden han endelig tør glæde sig, maa han være fuldt overbevist om, at Læggersken nu ogsaa har den for Høneker nødvendige, standardmæssige Vægt.

Har den ikke det, ved han jo nemlig, at et saa tidligt Æg ikke var attraktivt, fordi det betyder en Række for smaa Æg foreløbig, og desuden ogsaa har en afgørende uheldig Indflydelse paa Hønekens videre Legemsudvikling og paa Modstandskraften.

Det er derfor ogsaa først, da han ser, at alting i denne Retning er i god Orden, at han rigtig tør glæde sig;

Brun Italiener Hane. Opdrættet af Tømmer P. Jensen, Bleggaardsgade 28, Vejle.

Italiener Unghane. Moderen lagde 236 Æg i sit første Læggeaar. Faderen indført i 1927 fra Amerika. — Haderslev Amtskreds' Kontrolstation for Gule Italienerne. Malermester Joh. Madsen, Hvinderup, Christiansfeld.

men saa gør han det ogsaa af Hjertet, og inden han næsten faar Tid til at komme sig efter Overrumplingen, lægger derefter i hurtig Rækkefølge hele Høneflokkene. — Og hver Gang Op-

drætteren tager en af sine unge Høneker ud af Kontrolreden, for at mærke den, giver han den med det samme et lille kærligt Strøg henover Ryggen, det gør saa godt, og det vænner Dyrene saa rart til at lade sig haandtere.

Alle ønsker en god Portion Æg gennem Vinteren; men det gælder at passe paa, at man ikke bliver altfor ivrig med at fremskaffe Æggene, thi at holde Maa-de med de ægdrivende Elementer er en af Opdræt-terens allervigtigste Opgaver, og han vejer derfor sine Dyr nu og da, og i samme Øjeblik, Vægten er kommen under Normalen, ved han, det er et »Vagt i Gevær«, og han tøver ikke med gradvis at ændre noget ved Spisesedlen.

Æggene maa ikke opnaas paa Konstitutionens Bekostning, og for at undgaa Vinterfældningen og Ophø-

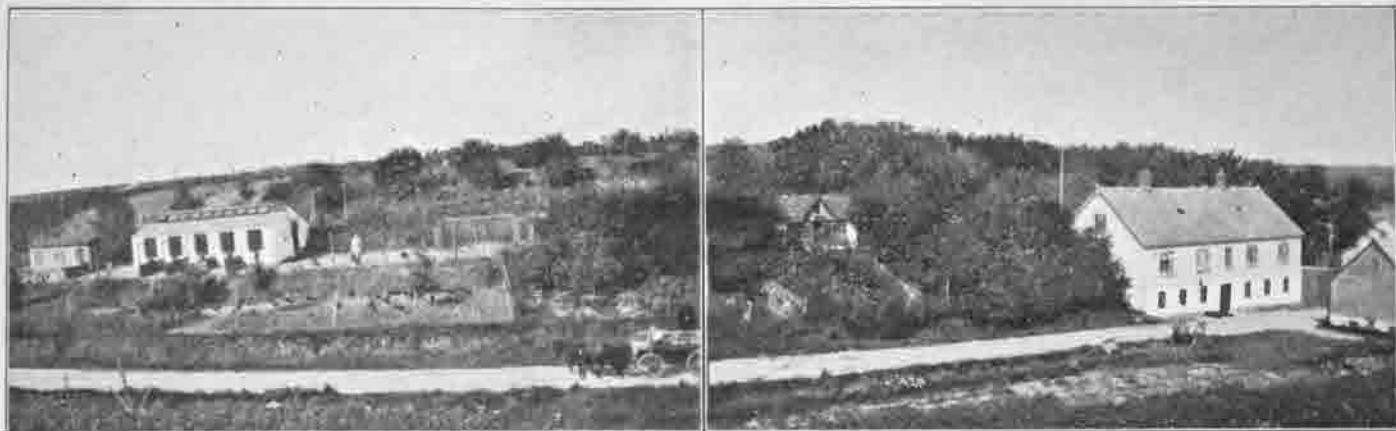
ret i Lægningen, er det nødvendigt at iagttage Hønekerne uophørligt; men ogsaa netop det at kunne overvinde Vanskelighederne er i sig selv en af Høneavlerens allerstørste Tilfredsstillelser, og den dagligt fulde Ægkurv, i Forening med Dyrenes sunde, kraftige Udseende er Be-

lønningen, der følger paa Anstregelserne.

Avlsdyrene forcerer den kloge og forudseende Fjerkræavler ikke, de faar Lov at følge deres egne Tilbøjeligheder, baade

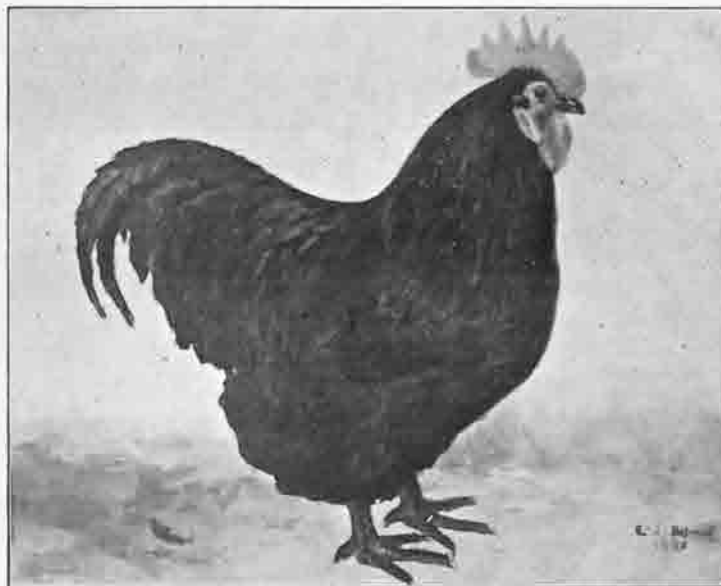
Brune Italiener Hønekyllinger, 5 1/2 Mdr. gl., foran Hønehuset. Tilhører: Snedkermester N. Chr. Christensen, Snæbrum pr. Hobro.

Den »Brune Italienerklub«s Fremaviscenter. Hønseriet ligger paa Sydsiden af en Bakke med Beboelseshuset til højre. For Tiden 300 Høns. Snedkermester N. Chr. Christensen, Snæbrum, Hobro.

med Hensyn til Æglægning og i alle andre Retninger.

I Modsætning til Hønekerne, hvis fulde Æglægningsevne man det første Aar vurderer ved at holde dem indendørs i Vintermaanederne og paa kyndig Vis at udsætte dem for al den Fremskyndelse, det er raadeligt at give dem, har Avlsdyrene frit Spillerum ude og inde, og de faar kun Fødemidler, der kan bidrage til at styrke deres Legemskonstitution saa meget som muligt, uden Hensyn til Æggene.

Sort Orpington Hane, 1 Aar gl. Efter Maleri af Kunstmaler Emil J. Bilving. Originalen tilhører Fabrikant M. Grill, Odense.

igennem ogsaa til Gavn og Fordel for hele Landet.

Men den ensfarvede Hønsebestand, der dog er ham en Fryd for Øjet, skal Landmanden naturligvis have!

Jerseykøerne, de røde Køer og Holstenerne er smukke i Stald og paa Mark hver for sig, men tænk, hvilket Syn, hvis de allesammen placeredes meningsløst mellem hverandre!

— Alle Aarets skiftende Perioder er fulde af Interesse, og fulde af Glæde for den

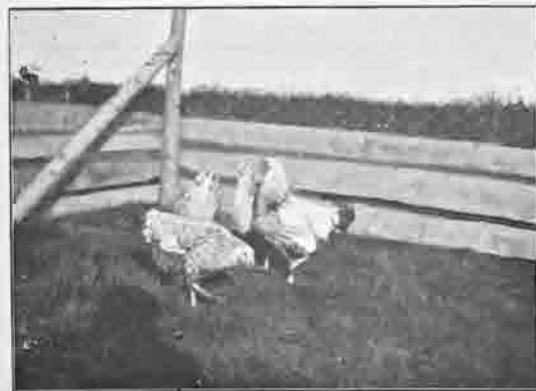
Danske Landhøns, 6 Mdr. gl. Tilhører: pens. Overpostbud Lars Boe, Ryttergade 15, Odense.

Fremavlen skal baseres paa fremherskende Sundhed og Kraft hos Individerne, og selv om Opdrættens ledende Haand naturligvis planlægger og sammensætter Avlsholdet, saa lader han klogeligt, ved selve Fremskaffelsen af Avlsægget, saa vidt muligt Naturen selv raade.

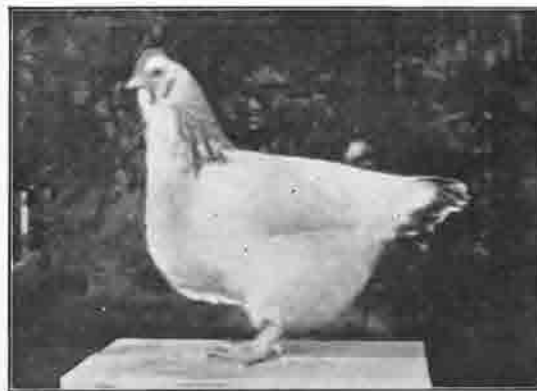
Allt i alt er det først og sidst den aldrig svigtende Omtanke ved Behandlingen af Dyrene, der giver de bedste og de varigste Resultater, og hvis f. Eks. Landmændene vilde tage dette tilstrækkeligt under Overvejelse og ofre samme Opmærksomhed og samme Interesse paa deres Hønsestand, saa er der ingen Tvivl om, at det vilde vise sig til mægtig Gavn og Glæde for dem selv, og der-

Danske Landhøns, 6 Mdr. gl. Tilhører: pens. Overpostbud Lars Boe, Ryttergade 15, Odense, der i 39 Aar har opdrættet denne Race.

Sølvrandede Wyandotter, Ungdyr, f. 3/4 1928. Tilhører: Skovfoged K. Jensen, Bregentved, Haslev.

Lys Sussex, 4 Aar gl. Hønen har i sit første Læggenar lagt 272 Æg. Tilhører: Lærer K. Knudsen, »Højboe«, Nyborg.

Rhode Island Reds, 6 1/2 Mdr. gl. Tilhører: Fodermester F. M. Jakobsen, Jyderosgaard, pr. Svinsbjerg.

Rhode Island Reds, 1. Pr. Jubilæumsudst. 1928. Tilhører: H. Jørgensen, Nordborg.

Rhode Island Reds, tilhørende Fru A. P. Olsen, Helsingø.

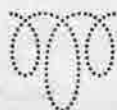

Sorte Wyandotter, 6 Mdr. gl. Tilhører: Chr. Johansen, Vardevej 36, Vejle.

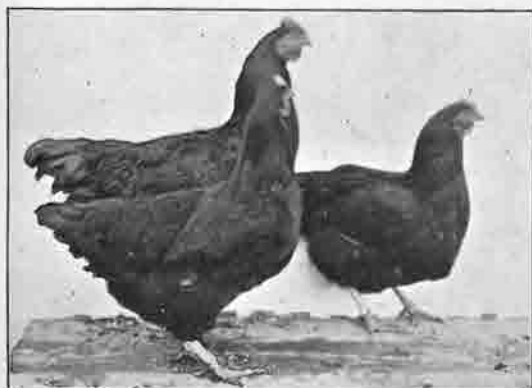

Rhode Island Red, 3 Aar gl. 1. Pr. Jubilæumsudst. 1928. Tilhører: Fru Valborg Olsen, Herrestrup pr. Grevinge.

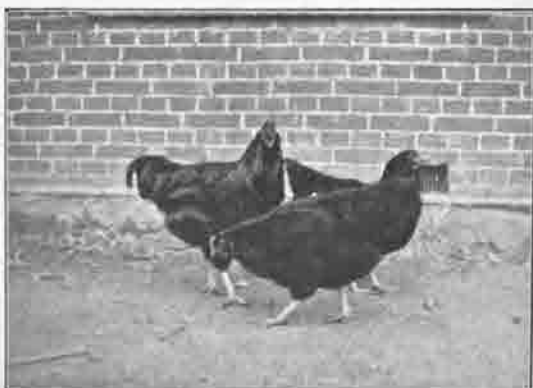
sande Hønssevler, og selv om der selvfølgelig her, som ved alt andet, kan blande sig Skuffelser og Vanskeligheder ind i Arbejdet, saa er dog det at virke med levende Væsener af Kød og Blod saa fuldt af Ansvar og saa rigt paa Oplevelser, at man umuligt kan andet end gaa op i sin Gerning med Liv og Sjæl, og gør man det, vil den gode Vinding heller ikke udeblive, saa vist som Hønsene — de rigtige Høns — som de fleste andre Dyr er taknemmelige Skabninger, der baade tvunget af de i dem indavlede Egenskaber og under Indflydelse af deres Naturs Tilbøjelighed, ikke vil undlade at gengælde rundeligt.

Rhode Island Reds, 1 Hane, 2 Høner, 6 1/2 Mdr. gl. Tilhører: Smedemester E. Jensen Olsen, Haslev.

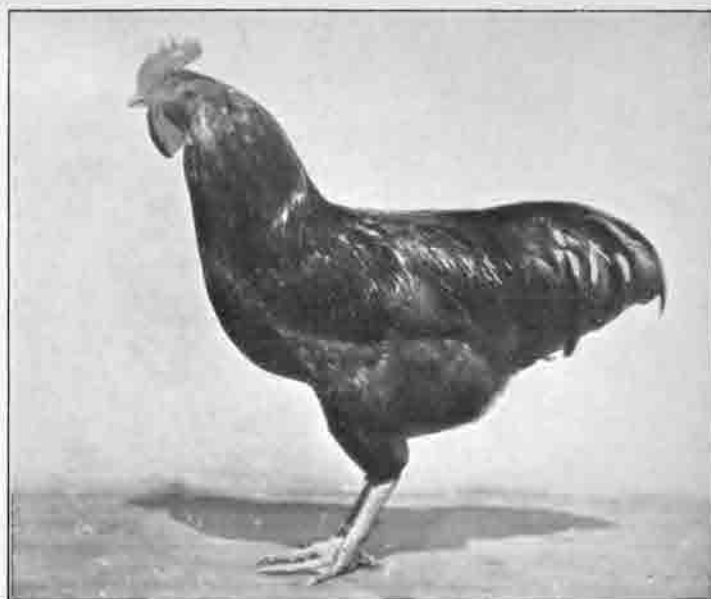
Rhode Island Reds, 6 Mdr. gl. i fuld Lægning. Tilhører: Fru Valborg Olsen, Herrestrup pr. Grevinge.

Rhode Island Reds, 1 Hane, 2 Høner, 6 1/2 Mdr. gl. Tilhører: Smedemester E. Jensen Olsen, Haslev.

Rhode Islands Reds. Ungdyr paa Marken. Tilhører: Overskovfoged J. Sloth, Melteskov pr. Præstø.

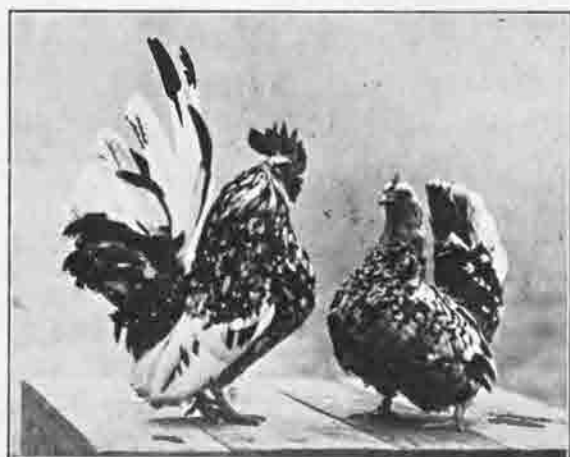
Rhode Island Red Hane, 3 Aar gl., tilhørende: Murermester H. Thstrup, Tranebjerg, Samsø.

Hvide Hollandske Dværghøns, tilhørende Daniel Møller, Valbygaardsvej, Valby.

Hvid Polsk Bantam Hane. 1. Pr. paa Jubilæumsudst. 1928. Tilhører: Grosserer Sv. Dannemand, Roskilde.

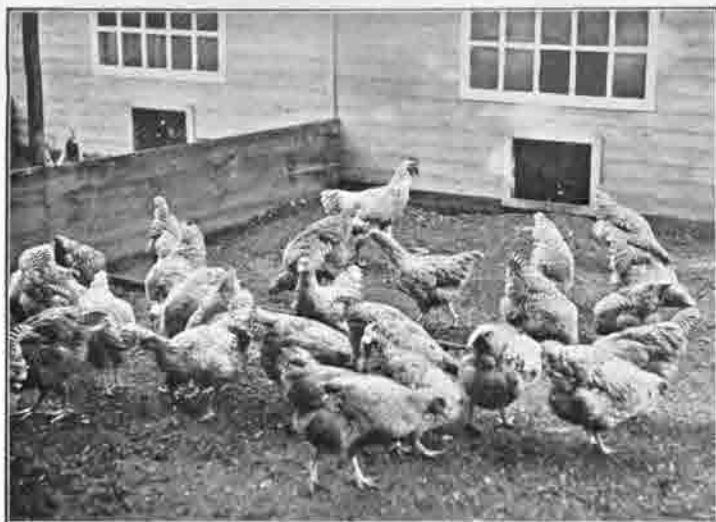
Butschi Chabo's Dværghøns.

Dværghane. Sølv Sebrigh Bantam Hane, opdrættet af Degn Viggo Bancke, Tyrstrup, Christiansfeld.

Haderslev Amtskreds' Kontrolstation for Gule Italienerne. J. Madsen, Hvinderup, Christiansfeld.

Ungdyr af Tværsribede Plymouth Rocks. Tilhører: Fru K. Wagner, Fremavlscentret, Mantziusvej 16, Hellerup.

Tværsribede Plymouth Rocks. Unghaner opdrættet af Fru K. Wagner, Fremavlscentret, Mantziusvej 16, Hellerup.

PLYMOUTH ROCKS er af amerikansk Oprindelse og antages at være fremkommen ved en Krydsning af Dominikanere og sorte Java, muligvis blandet med Brahma. Racen har i Amerika meget stor Udbredelse og høj Standard, og det er ikke saa faa Dyr, der i Aarenes Løb har foretaget den lange Sørejse til Europa, og hvoraf Danmark ogsaa har aftaget sin Del. Det kan saaledes nævnes, at den kendte Fjerkrækspert, Forfatteren I. Pedersen-Bjerggaard, allerede i 1879 hjemførte en kostbar Sending til sit daværende store Hønseri i Charlottenlund, hvor de blev almindelig beundrede; de amerikanske Pl. Rocks var langt lettere og elegantere og dertil i Besiddelse af større Nyttевærdi og mindre Rugelyst end de Stammer, man i Forvejen havde her hjemme, og som var importerede

Plymouth Rocks

Af *Ellen Wagner*

Hus for Æglæggere af Plymouth Rocks. Tilhører: Købmand A. Søfelde Hansen, Odense.

fra England. — — — — —
Pl. Rocks er en haardfør Race, som godt taaler det danske Klima, og som man derfor kunde ønske meget større Udbredelse, end den har. Det er en flittig Æglægger, specielt i Efteraars- og Vintermaanederne. Æggene er brunskallede og Vægten omkring 60 gr. — Kyllinger fra Februar begynder meget ofte Lægningen omkring Begyndelsen af August og naar da almindeligt inden Nytaar et Ægantal af 80—100. Den gode Æglægger kendes straks paa de raske Bevægelser, det fine Hovede med en glat Kam samt de smukke, interesserede og livlige Øjne. Den er ikke meget rugende, men hvis den endelig ruger, er den paalidelig og dertil en fortrinlig Fører for Kyllingerne.
Pl. Rock taaler godt Indespærring selv paa mindre Plads; den er flittig og arbejdsom og dertil behagelig

Unghaner af Tværsribede Plymouth Rocks, opdrættet af Købmand A. Søfelde Hansen, Odense.

Unghønerne af Tværstribede Plymouth Rocks fodres. Tilhører: Købmand A. Søfelde Hansen, Odense.

Tværstribet Plymouth Rock Unghøne, opdrættet af Købmand A. Søfelde Hansen, Odense.

at have med at gøre, da den er rolig og tillidsfuld.

Kyllingerne er hurtigtvoksende og slagtefærdige i 7—8 Ugers Alderen. Kødet er velsmagende, hvidt og fint baade hos Kyllinger og voksne Dyr — i det hele maa Pl. Rock paa Grund af det tiltalende Udseende og den gode Kropform siges at være et første Klasses Slagtedyr. Den normale Vægt for en fuldvoksen Hane er ca. 4 kg, for en fuldvoksen Høne ca. 3 kg.

Pl. Rocks findes i forskellige Varieteter: tværstribet, hvid, gul, sort og agerhønefarvet. Den ældste og bedst kendte er den tværstribede, som imidlertid ogsaa er den vanskeligste at arbejde med, da Hanerne har Tilbøjelighed til at blive for lyse, Hønerne for mørke i Fjerdragten. Der maa derfor tages forskellige Hensyn ved Sammensætning af Avlsstammerne; saaledes bør til disse kun anvendes gennemtegnede Dyr — hver Fjer fra Spids til Rod skal være stribet — og ved Opdræt i større Stil maa man helst have saavel Hanestamme som Hønestamme. Til Hanestammen anvendes en velbygget Hane med en ikke for smal

Hvide Plymouth Rocks, 1-aarig Hane og 1-aarige Høner. Tilhører: Portørerne Johansen og Odgaard, Silkeborg.

Hvide Plymouth Rocks, 1-aarige. Tilhører: Graver H. P. Jensen, Hammel.

Ryg, smukt formet Hoved og gult Næb, Fjerfarven forholdsvis mørk med regelmæssige ikke for brede Striber; hertil sættes Høner af god Form og med skarp smal Tegning af Mellemparve uden nogen som helst brunlig Tone. Til Hønestammen anvendes en skarpt tegnet lys Hane og hertil meget lyse Høner; her gælder ligeledes, at det skal være Dyr af god Type og selvfølgelig gennemtegnede. Endvidere bør naturligvis tages det størst mulige Hensyn til Æggydelsen, ikke alene Antallet men ogsaa Æggenes Størrelse, Form og Farve bør komme i Betragtning, og gennem fortsat Kontrolering og omhyggelig Stambogsføring er det i Aarenes Løb lykkedes her i Landet at faa udmærkede Resultater paa dette Omraade.

Paa de senere Aars Udstillinger og Kaaringsskuer findes stadig flere og flere af disse prægtige Dyr, og det maa ønskes, at Racen i endnu højere Grad vil vinde Fremgang og Udbredelse — med sit smukke Udseende, sine tiltalende Egenskaber og sin store Nytteværdi vil den være en Pryd for enhver Hønsesgaard.

Unghaner af Tværstribede Plymouth Rocks, opdrættet af Købmand A. Søfelde Hansen, Odense.

Indiske Løbænder, c. 60 Stkr., $\frac{1}{2}$ og $1\frac{1}{2}$ Aar gl. Tilhører: V. Hagerup, Brobyhus Kontrolhønseri, Snekkersten.

Indiske Løbænder, c. 60 Stkr., $\frac{1}{2}$ og $1\frac{1}{2}$ Aar gl. Tilhører: V. Hagerup, Brobyhus Kontrolhønseri, Snekkersten.

MAN hører ofte den Paa-stand frem-sat, at »Ænder æder sig selv op«. Jeg skal villig indrømme, at dette er Tilfældet for mange Individets Vedkommende, men jeg ved tillige, at mange har skabt sig en god Indtægtskilde ved at drive Andeavl paa et rationelt Grundlag. Skal Ænderne blive i Stand til at give Opdrætteren Løn for hans Arbejde, gælder det om, at der kommer Fart i det hele. Ænder er altædende, hurtigtvoksende og slagtefærdige i en tidlig Alder, om man vælger den rette Race eller en fornuftig Krydsning. Endelig er enkelte Anderacer i Stand til sine Steder at give et Over-

Er Andeavl rentabel?

Af Konsulent C. W. Rasmussen-Iglekjærgaard

Høner med 3 Dage gamle Ællinger fra Fredensborg Kontrolhønseri, Sørup pr. Fredensborg.

skud alene igennem deres Æglægning, der ofte kan være lige saa stor som hos vore bedst læggende Høns, hvad Ægantal angaar, og i Vægt betydeligt større.

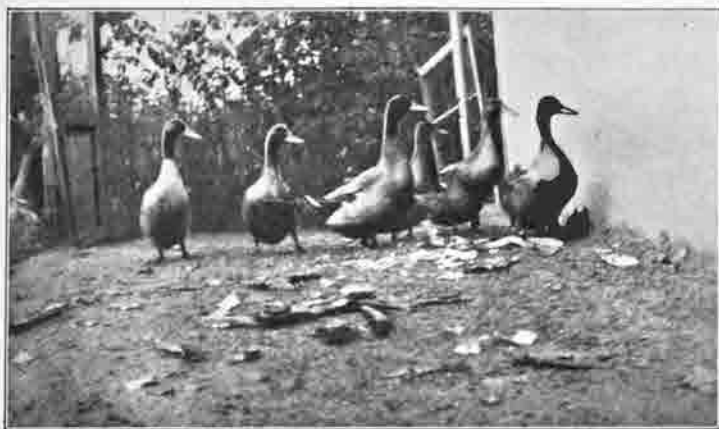
Hvor der er Tale om at tillægge mange Slagteænder, maa man have en tilstrækkelig stor, saa vidt muligt græsbevokset Plads til sin Raadighed samt Svømmevand til Avlsænderne og helst en lille Dam med lav Vandstand til Ællingerne under Opvæksten — en kunstig Dam kan ogsaa bruges. — Da Andrikker er meget fredsommelige, kan man udmærket godt have flere Andrikker gaaende sammen, der, selv om de en enkelt Gang tager et lille

Indiske Løbænder, 1, 1. $1\frac{1}{2}$ Aar gl. 1. Pr. paa Jubilæumsudst. 1928. Tilhører: V. Hagerup, Brobyhus Kontrolhønseri, Snekkersten.

Indiske Løbænder, 1, 1. $1\frac{1}{2}$ Aar gl. 1. Pr. paa Jubilæumsudst. 1928. Tilhører: V. Hagerup, Brobyhus Kontrolhønseri, Snekkersten.

Khaki-Campbell Ænder, efter Æg importeret fra Holland og Tyskland. Tilhører: Brygmester H. P. Finsen, Mejlgade, Aarhus.

Khaki Campbell Ænder. Tilhører: Brygmester H. P. Finsen, Mejlgade, Aarhus.

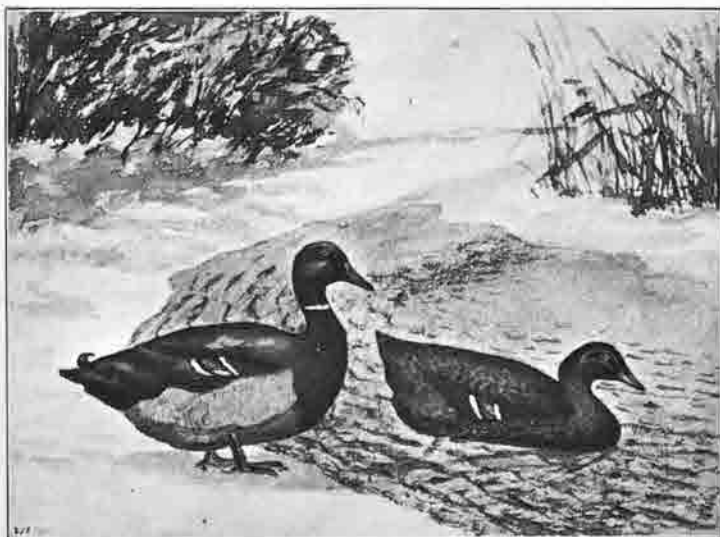
Brydertag, dog aldrig kan ødelægge hinanden ved Slagsmaal som Haner og Kalkuner og — i enkelte Tilfælde — Gaser.

De Racer, der som renavlede vokser hurtigst til og i en ung Alder er lette at gøre smukt i Stand ved Slagtningen, er de to hvide Anderacer: Aylesbury- og Peking-anden. Førstnævnte er den hurtigst voksende og har det fineste Kød, sidstnævnte den frugtbareste og den bedste Æglægger af disse to Racer.

Ved et fornuftigt Foder kan Ællingerne veje fra 1 $\frac{3}{4}$ —2 $\frac{1}{2}$ kg i 8—10 Ugers Alderen for de bedste Individuers Vedkommende. En Krydsning mellem Aylesbury-Andrik og Peking-And er endnu mere hurtigt voksende; det samme gælder en Krydsning mellem Aylesbury-Andrik og Rouen-And, der i Særdeleshed giver meget fint og vel-smagende Kød.

De voksne Ænder kan fodres ret billigt, i Særdeleshed om der kan fremskaffes forskellige Affaldsstoffer, som Slagteri- og Fiskeaffald, Affald fra Hoteller og Restaurationer og Mask, hvilket i Forbindelse med en Smule Hvedeklid, fintskaaret Grønt, Kløver- og Lucernehø kan give et aldeles fortrinligt Blødfoder, der sættes frem for Dyrene et Par Gange daglig Middag og Aften. Som Morgenfoder kan gives 10 gr Havre pr. Dyr.

Lidt før Æglægningen indtræder, og saa længe denne vedvarer, kan Avlsænder fodres med 25 gr Havre om Morgenen og derefter Middag og Aften med Blødfoder, sammensat af 25 gr kogte, mosede Kartofler, 25 gr skoldet, fintskaaret Kløver- eller Lucernehø, 10 gr Hvedeklid, 30 à 40 gr Slagteri- eller Fiskeaffald eller i Mangel heraf 15 à 20 gr Kød- og Benmel. Skulde Ænderne ikke kunne æde hele denne Ration, maa saavel Havre som Blødfoder afpasses efter Dyrenes Ædelyst.

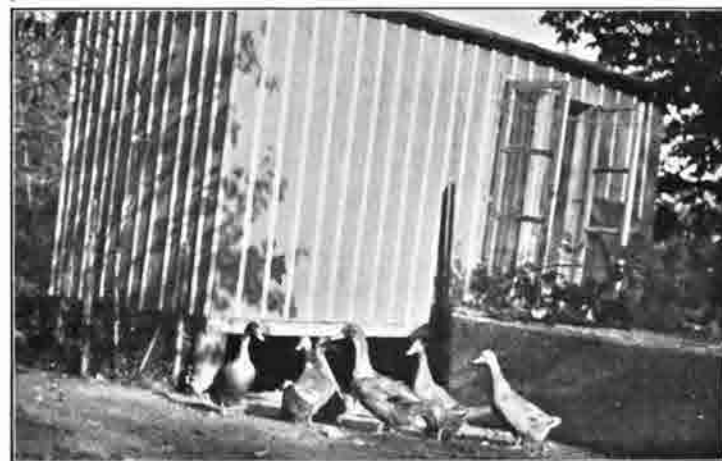
Rouen Ænder efter Akvarel af Kunstner Emil J. Bilving. Originalen tilhører Konsulent C. W. Rasmussen-Igtekjærgaard.

Den rigtlæggende Indiske Løbeand og den brune Khaki-Campbell And, der er betydelig mindre af Vækst end ovennævnte udprægede Slagte-Anderacer, kan i Æglægningstiden gives et Foder som ovennævnte, i det Maal de kan sætte til Livs.

Slagteællinger, der maa fodres saaledes, at den sidste er slagtefærdig senest 12 Uger gammel, gives 48 Timer gamle Byggrut, skoldet med kogende Vand og tilsat et Æg for hver 10—12 Ællinger. De fodres 5 Gange daglig. Foderet maa ædes op paa 20—30 Min. 8 Dage gamle udelades Æggene, hvorefter Foderet kan skoldes med Mælk. 3 Uger gamle tilsættes Foderet indtil 7 Ugers Alderen stadig større og større Mængder af Slagteri- og Fiskeaffald eller i Mangel heraf Kød- og Benmel samt fintskaaret Grønt. Ællingerne vil ogsaa paa Bekostning af Grut i nogen Maade kunne fodres med Mask og kogte, mosede Kartofler. Af andet Grønt end Kløver og Lucerne skal nævnes: fine Græsspirer, grøn Rug, Salat og Spinat.

I 7 Ugers Alderen gaar man gradvis over til et mere koncentreret, køddannende og fedende Foder, der anvendes indtil Dagen før Slagtningen. Dette, der gives 4 Gange daglig, sammensættes af nedennævnte Vægtdele i sunde Stoffer: 1 Del Slagteriaffald, 2 Dele kogte, mosede Kartofler, 2 Dele Havre, 5 Dele fintmalet Byggrut og 1 Del fintskaaret Grønt, helst Selleriblade. Massen kan koges eller paahældes kogende Vand og derefter sættes i Hø-kasse. Dagen før Slagtningen gives intet Foder. Blødfoderet tilsættes altid en lille Smule Salt. Trækul, Strand-skaller og groft Grus maa altid staa fremme for Dyrene, ligeledes friskt Drikkevand, hvor Ænderne ikke har Adgang til Svømmevand.

Før Slagtningen, der foretages af øvede Hænder, maa Ænderne have et Bad. Rationelt opdrættede og smukt behandlede slagtede Ænder vil altid kunne betale sig.

Khaki Campbell Ællinger, 3 $\frac{1}{2}$ Mdr. gl. Af importerede Æg. Tilhører: Fru E. Krüger, Observatoriet, Aarhus.

ASIATISKE HØNSERACER

Af EDUARD BREHMER

NAAR der tales om de asiatiske Racer, tænker man nærmest paa Cochins og Brahmas, disse stolte Kæmper indenfor Hønseslægten, hvis Ankomst til Europa i sin Tid vakte Sensation og gav Anledning til de mest fantastiske Rygter, men som faktisk blev Grundlag for al Raceavl og Opdrætersnille.

Cochins Historie her i Europa kender man nøje; man ved saaledes sikkert, at de første gule Cochins kom til England 1842 som Gave til Dronning Victoria, og først i 1847 kom den anden Sending til privat Eje, ligeledes i England. Og vi ved ogsaa, at der var megen Forskel paa disse to Importer; de første var højtstillede, groft byggede Dyr med glatte Løb, medens de næste var af mere kompakt Bygning med beffjerede Løb, og det vil sikkert være disse, hvorpaa al videre Avl er bygget op.

Den gule Cochins Blod kom senere til at flyde i mange nye fremkomne Racer, og i mange fremelskede Farvevariationer. Disses ældste Spire kan vistnok føres tilbage til Plymouths; i den Form, hvori disse fremkom i Begyndelsen, var de slet og ret glatbenede Cochins, der var jo ikke langt mellem denne og den graatavlede Cochin, som den Gang var ret udbredt under Navn af »Prins Albert Høns«. Gaar man længere frem, møder vi Wyandotten, og selv om man ikke bestemte kan paavise, at den sølvfarvede Wyandotte har Cochinblodet at takke for sin Eksistens, ta-

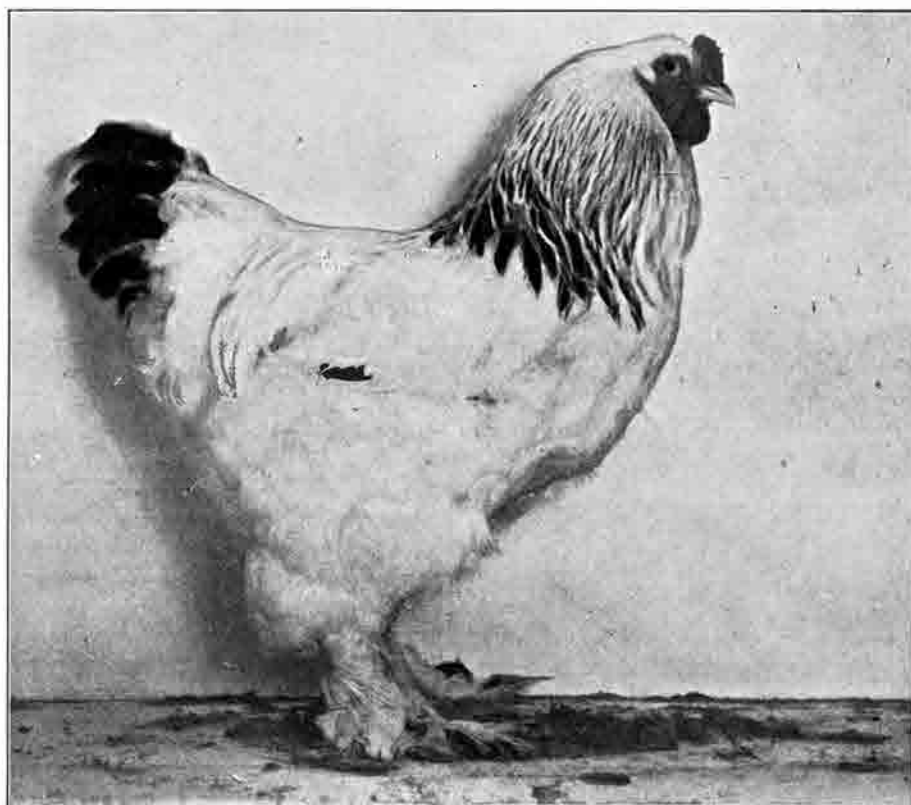
ger man næppe fejl, naar man tillægger den hvide Cochin Æren for den hvide Wyandottes bløde og fyldige Fjerdrag. Vender man sig mod Orpingtons, er der næppe no-

gen af denne Races Velyndere, som vil nægte, at den mindst er halvblods Cochin, ligesom ældre Fjerkrævenner sikkert vil mindes de med megen Bravour fra Amerika indførte »White Wonder Fowls«, som slet og ret var hvide Cochins med Ærtekam. I det Hele gaar man næppe for vidt, naar man siger, at de fleste nye gule Racer og Varieteter har mere eller mindre Cochinblod i sig.

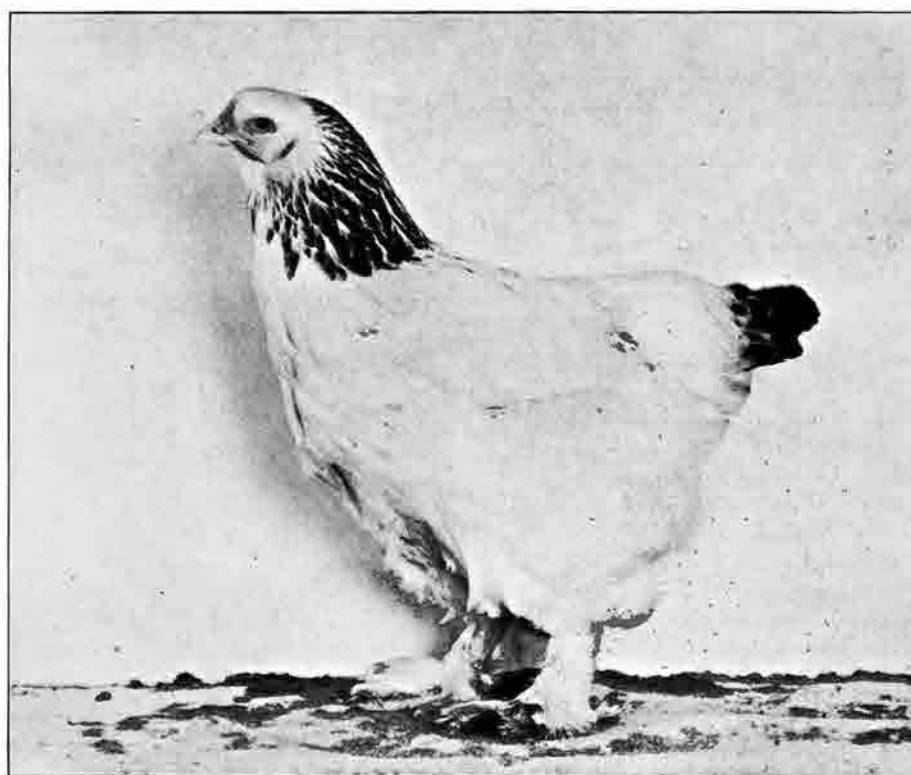
Skulde foranførte ikke være Anledning for den alvorlige Opdrætter til at nære Pietetshensyn for og Pligt til at bevare denne Race for Efterverdenen?

I Tiaaret før og efter Aarhundredskiftet havde Asiaterne deres Blomstringstid herhjemme; ved vore Landsudstillinger befolkede de hele Gader af Bure, og vi har i Aarenes Løb fra nuværende dygtige Opdrættere mødt mangan Udtalelse om, at det netop var disse prægtige Kæmper, som fik Hjærtet til at banke højere, som gav Stødet til, at Vedkommende blev interesseret for Raceavl og dermed blev en dygtig Arbejder for Fjerkræsesagen.

Stedet er ikke her til at beskrive de enkelte Varieteters Særpræg, dette er gjort udførligt i Skandinavisk Fjerkræ - Standard, vi skal blot anføre, at man har Cochins i fem forskellige Farver, nemlig gule, agerhønefarvede, hvide, sorte og gøgespættede, eller

Lys Brahma. Unghane.

Lys Brahma. Unghøne.

rettere man havde; af disse var de tre førstnævnte Farver baade de almindeligste og de mest typiske, blandt de gule skelnedes atter mellem læderfarvede og citrongule, førstnævnte var lettest at arbejde med, men den sidste var af betagende Skønhed; som ældre tilbøjelig til at blive skjoldet i Farven. Den agerhønefarvede var ligeledes af prægtig Tegning og Farve, dertil den bedste Lægger af dem alle. Den hvide afgav, naar den var velholdt, et prægtigt Skue, lidt spinklere og finere af Bygning end de øvrige var den, kunde saa at sige være helt kuglerund.

Hvad er Grunden da til, at denne Race saa godt som er forsvunden fra Udstillingerne, baade herhjemme og i Udlandet? Ja, i første Række er det her, som i utallige andre Forhold, den ulyksalige Verdenskrig, som lagde sin fornægtende Haand over Alt. Opdrætterne blev afskaarne fra at skaffe Føde til deres Yndlinge, og med blødende Hjerte maatte de opgive den ene Stamme efter den anden. Dernæst kom Efterkrigsaaene med deres stærke Reaktion, nye Racer kom paa Mode og nye Ideer trængte det gamle tilbage.

Brahmas har i Størrelse, Bygning og Egenskaber meget tilfælles med Cochins og stammer sandsynligvis ogsaa fra samme Land, noget bestemt om, hvornaar de første kom til Europa, ved man ikke; deres Vej gik over Amerika til England, vistnok først i Halvtredserne.

Af denne Races lyse Varietet er der endnu bevaret en Del herhjemme; vi har paa de sidste Aars Kaarings-

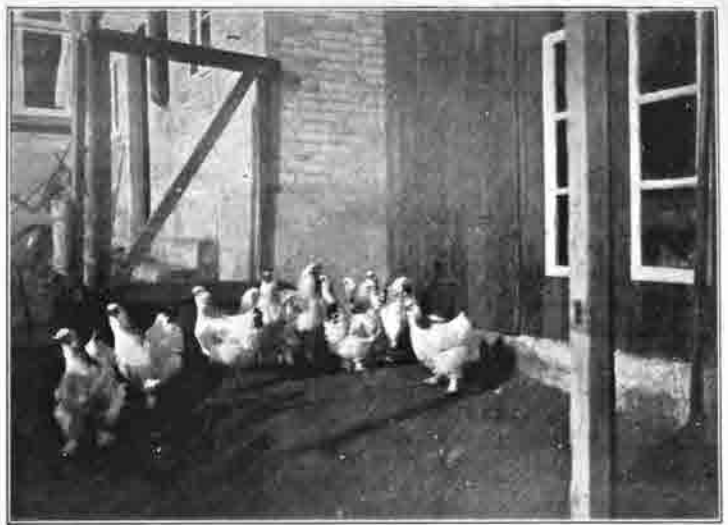

Lyse Brahmas, 1, 2 fra April 1927. Ærespr. paa Jubilæumsudst. i Kbhvn. 1928. Tilhører: Skrædermester Axel Petersen, Givskud pr. Jelling.

skuer set ganske ypperlige Eksemplarer fremstillet, som fuldtud staar paa Højde med Udlandets bedste; lad os haabe, at denne Race atter maa opnaa en Blomstringstid. — Lyse Brahmas er, takket være maalbevidste Opdrættere, udviklet til at blive gode Normallæggere, deres Rugelyst er i denne Forbindelse aftaget en Del, saaledes at man i en Flok træffer flere Individuer, som slet ikke viser Rugelyst. — Racen er haardfør, dens Kyllinger vokser hurtigt til, men fuldt udviklet i Fylde og Type bliver den først i sit andet Leveaar.

Man har ofte i Skrift og Tale truffet den Paastand, at lyse Brahmas var den mest konstante Race at arbejde med, dette gælder dog kun til en vis Grad; vil man gennem en Aarrække drive Avl med denne Race, skal der stor Indsigt og Erfaring til at sætte sine Avlsdyr sammen, hvis man vil opnaa at frembringe standardmæssige Eksemplarer. Vi maa tænke paa, at Grænserne mellem sort og hvidt er saa stærkt udpræget og ikke taaler den mindste Afvigelse, de graa Underdun vil gerne avle sorte Fjer paa Ryggen, Halskraven, Sadelbehæng og Halefjer kræver meget stor Opmærksomhed under Opdrættet.

Racens anden Varietet, den mørke Brahma, ser man kun sjældent, og endnu sjældnere i virkelig fine Eksemplarer. Opdrættet af denne Race er ogsaa endnu vanskeligere; det er Videnskab at faa den egenartede Tegning i Hønsens Fjerlag klart frem; den første Betingelse

Lyse Brahmas, 6½ Mdr. gl. Tilhører: Chr. Jespersen, Blichersvej, Fredericia.

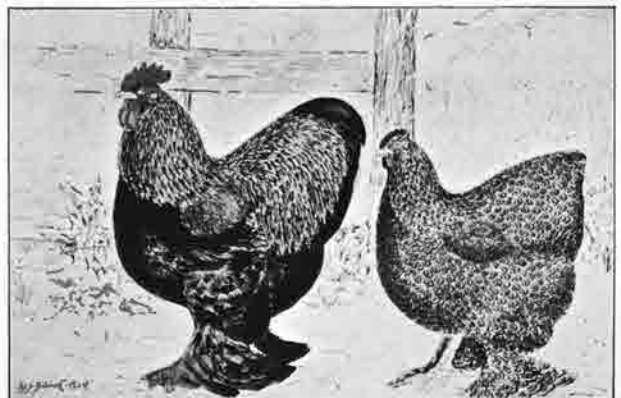
herfor er, at man skænker Hanen udelt Opmærksomhed. En Hane med hvidt i den sorte Brystfarve og med gulligt Skær over Ryg og Vinger vil altid give Høner med udvisket og sodet Tegning og Farve; træffer man korrekte Dyr, Hanen med sine smukke afgrænsede Farver, Hønen med sin sølvhvide Isse og de vidunderligt tegnede Fjer med ren staa-graa Grund, er det en Fryd at skue.

Man hører ofte den Paastand fremført, at Asiaterne er nogle store Ædere, at de altid vil ruge og endelig, at de ikke lægger nævneværdigt af Æg.

Vi skal gerne indrømme, at disse Racer under Opvæksten æder mere end de lettere Racer, men vi maa ogsaa huske paa, at de til Gengæld giver en Krop, som er dobbelt saa vægtig. Er de først udvoksede, æder de absolut ikke mere end f. Eks. Minorkas. Med Hensyn til Rugelysten, da er den hos Cochins langt mere fremtrædende end hos Brahmas, til Gengæld er Rugelysten let afvænnet.

Hvad endelig Racernes Læggeevne angaar, da har vi mange Aars Erfaring for, at gode Stammer indenfor Cochins har en aarlig Lægning af 140—160 Æg, og lyse Brahmas en Gennemsnitslægning af 160—190 Æg, med andre Ord: gode Stammer af Asiaterne er fuldt ud ligesaa gode Normallæggere som mange andre Moderacer, men de egner sig absolut ikke til at gaa blandt en Flok andre Høns, deres godmodige Karakter gør, at de vil blive hadet og skubbet til Side, Omstændigheder, som selvfølgelig ikke ophjælper gode Resultater.

Giv Asiaterne en god, tør Løbeplads, lad deres Kornfoder bestaa af god Havre eller Blandsæd — Majs maa være bandlyst fra disse Racers Ædetrug —, og giv Dyrene Adgang til det mest mulige Grønt, arbejd med dem saa længe, at De faar Interesse for og Kærlighed til disse de prægtigste af alle Hønsracer, da vil De kunne overbevise Dem om de i det foranstaaende nævnte gode Egenskaber hos de asiatiske Hønsracer.

Agerhønefarvede Cochins. Efter en Tegning af Kunstmaler Emil J. Bilving.

**Karens mølles
Kærnemælksfoder**

giver mig den rette Start

**Fintmalet! Bedste Foder for
VINTERKYLLINGER**

Ungdyrfoder „KRY“

Forlang gratis Brochure med udførlig Fodringsanvisning.

**Karens mølles Hønsfoder
„KRAFT“**

Fintmalet Fritfoder.

Kyllingefoder „KVIK“

MØNSTER-HØNSEHUSE:

EFTER TEGNINGER AF KONSULENT
C. W. RASMUSSEN-IGLEKJÆRGAARD

Prisliste portofrit!

**A/S KARENSMØLLE HØRNING ST.
TELEF. 81329**

Forlang KARENSMØLLES hos Deres Købmand!

Fjerkræ-Literatur.

S. Bird: „Rhode Island Reds“. Pris Kr. 3,00, indb. Kr. 5,00.

C. F. Hoffmann: „Wyandottes“. Pris Kr. 2,00.

— „Dværghøns“. Pris Kr. 3,50, kart. Kr. 4,50.

K. Knudsen: „Vort Slagte-Fjerkræ“. Pris Kr. 1,50.

N. K. Kristoffersen: „Sussex“. Pris Kr. 1,50.

C. W. Rasmussen-Iglekjærgaard: „Kunstig Udrugning og Opdræt“. Pris Kr. 2,50, kart. Kr. 3,50.

— „Fjerkræets Pasning gennem hele Aaret“. Pris Kr. 2,50.

— „Kalkuner, Gæs og Ænder“. Pris Kr. 8,00, indb. med Læderryg og Hjørner Kr. 16,00.

— „Fjerkræavlerens Regnskabsbog“. Pris Kr. 2,00.

Har De Brug for en af disse Bøger?

Kan rekvireres gennem enhver Boghandler.

HAGE & CLAUSENS FORLAG - J. FR. CLAUSEN - KØBENHAVN

„VORE HUNDE“

Et Julehefte redigeret af Kapt. E. SOYA-JENSEN.

Et enestaaende Pragtheft for alle Hundevenner i Skandinavien udkommer den 12. December 1928.

Af Indholdet kan nævnes: »Danske Hunde« af Godsejer Jørgen Larsen, »Pointeren i Sverige« af G. Janzén, Stockholm, »Terriers« af Kaptajn E. Soya-Jensen, »Vore Udstillinger« af Dansk Kennelklubs tidligere Sekretær A. P. Nørlund, illustreret med mange morsomme ældre og nyere Billeder. En aktuel og meget indgaaende Artikel om »Hundevæddeløb i England«, skrevet af Greve Siegfried Raben Levelzau, og en Artikel: »Om at holde Hunde«, forfattet af Fabrikant A. Bistrup og illustreret med c. 50 Billeder af alle mulige Hunderacer. Og endelig er der en Artikel om »Jagt med staaende Hunde« af Redaktør H. Boesgaard. Til Slut i Bogen vil der findes en Serie med »Store Opdrættelere«, der alene spænder over ca. 20 Sider og tilsammen indeholder omtrent 100 Illustrationer.

For alle Jagthunde-Ejere vil de rigt illustrerede Artikler: »Pointeren i Sverige« og »Jagt med staaende Hunde« være af stor Interesse. — Heftet indeholder over 200 Illustrationer.

Pris 2 Kr. 50, indbundet i helt Shirtingsbind 5 Kr. 50.

HAGE & CLAUSENS FORLAG - J. FR. CLAUSEN - KØBENHAVN

1. Bind af det store nationale Pragtværk

„DANMARKS FUGLELIV“

af GERHARD HEILMANN og A. L. V. MANNICHE

er afsluttet.

Et enestaaende Værk for alle Venner af den danske Natur.

Med en populært skreven Tekst af en af vore mest indsigtssrige Ornitologer, A. L. V. MANNICHE, og med et enestaaende Illustrationsstof, tegnet til Værket af en af vore fineste og dygtigste Fuglekendere blandt Malerne, GERHARD HEILMANN, henvender »Danmarks Fugleliv« sig til alle Samfundsklasser. Et saadant Værk af national Betydning vil være uundværligt for alle Skoler af enhver Art, Biblioteker, Lærere, Godsejere, Jægere, Landmænd, Haveejere, for enhver Naturven, ja for ethvert Hjem, hvor der findes opvoksende Ungdom. Thi dette Værk er af opdragende Betydning, og med den Interesse, der i rivende Fart gaar i Retning af at lære Ungdommen alt i Naturen at kende, er Danmarks Fugleliv først og sidst et Hjemmenes Værk.

„Danmarks Fugleliv“ indeholder foruden flere Hundrede Illustrationer i Teksten
61 Farvetavler og 29 sorte Tavler.

Værket, der er trykt paa svært Kunsttrykpapir, — Tavlerne paa ekstrafint krideret Kunsttrykpapir i Format 23 × 29½ cm — udkommer i c. 36 Hefter à 2 Kr. pr. Hefte, udgørende ialt 3 Bind. Første Bind (13 Hefter) er udkommen. Andet Bind bliver komplet Sommeren 1929 og sidste Bind Efteraaret 1930. Hvert Hefte er paa henholdsvis et eller to Ark.

„Danmarks Fugleliv“ bør findes i ethvert Jæger-Hjem, ja i ethvert dansk Hjem.

Subskription tegnes i alle Landets Boglader.

HAGE & CLAUSENS FORLAG — J. FR. CLAUSEN — KØBENHAVN

ET ENESTAAENDE PRAGTVÆRK
OM HJEMMET

DET IDEALE HJEM

MED OVER 100 ILLUSTRATIONER

Af Indholdsfortegnelsen kan nævnes:

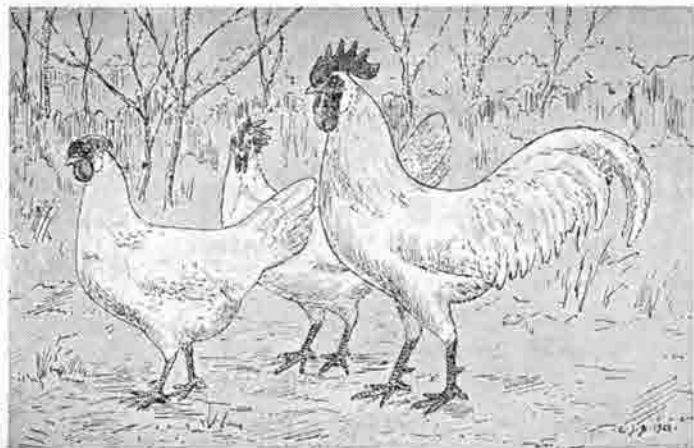
- ARKITEKT VICGO STEN MØLLER:
„Hvad tiltræber den nye Bygningskunst“
- ARKITEKT F. C. LUND:
„Indretning af vor Tids Bolig“
- FRU CARLA MEYER:
„Det moderne Køkken“
- DOCENT E. von HOLSTEIN-RATHLOU:
„Den rigtige Belysning i Hjemmet“
- INGENIØR AXEL KELLER:
„Hjemmets Opvarmning og Ventilering“
- INGENIØR J. FALCK:
„Kakkelovne“
- KONSULENT MARY ATLUNG:
„Elektricitetens praktiske Anvendelse i Hjemmet“
- ARKITEKT FRU INGRID MØLLER DYGGVE:
„Børnenes Værelse“
- OVERGARTNER J. N. RISUM:
„Blomster i Hjemmet“
- KUNSTMALER EBBE SADOLIN:
„Farvebarmoni i Hjemmet“
- „NUTIDENS HJEM“

I intet dansk Hjem bør dette Hefte savnes.

Pris 3 Kr. 50, indbundet i belt Shirtingobind 6 Kr. 50.

Hvide Italienerne, Tancred,

DIREKTE IMPORT

Jeg anbefaler mig til kommende Sæson med Rugeæg og daggamle Kyllinger i store Mængder og af høj Kvalitet fra min kontrolerede og stambogsførte Besætning, der har bestaaet Tuberkel- og Tyfusprøve, og som er fodret og plejet saaledes, at der kan forventes at ville falde kraftigt og levedygtigt Afkom efter den.

Eventuelle Kunder bedes velvilligst af Hensyn til Rugeriet indgive Ordre i god Tid.

RUGEÆG af standardfine og rigtlæggende Khaki Campbell Ænder og hvide Italieneræg.

A. L. BAGGE HANSEN,
Sølvbjerggaard Hønseri / LIND pr. STEGE

Postkonto: 14303
Telf. Damsholte 40

Indmeld Dem i

Danmarks Fjerkræavlerforening.

Kontor: Gl. Kongevej 31, København V.

Gratis illustreret Tidsskrift hver 14. Dag.

Medlemsbidrag 5 Kr. aarlig.

Skandinavisk Fjerkræstandard

Illustreret Pragtverk over alle Fjerkræacer.

Faas i Pragtbind à 15 Kr. i alle Boglader.

Foreningens Medlemmer faar Bogen for 10 Kr. fra Foreningens Kontor.

ODENSE ÆGFORRETNING

ODENSE

FILIALER OVER HELE LANDET

OPKØB AF STEMPLEDE OG USTEMPLEDE ÆG

SPECIALOPDRÆT AF WYANDOTTES

HVIDE, GULD, SØLV, samt hvide Dværg Wyandottes.

Rugeæg. Daggamle Kyllinger og Avlsdyr sælges i Sæsonen af mine særdeles fine og rigtlæggende Dyr. Tilkendt Ærespræmie i Aabyhøj 1927, og 11 Dyr kaaret i I. Kl. samt Ærespræmie paa Aarhus Amtskreds' Udstilling. Ærespræmie paa Dyrskuet i Aarhus. I. Præmie paa Jubilæums-Udstillingen i København 1928.

Ligeledes sælges Rugeæg af mine importerede hollandske og tyske KHAKI CAMPBELL ÆNDER efter 284-322 Ægs Mødre, der har lagt dette Antal Æg i første Læggeaar.

Brygmester H. P. FINSEN, Mejlgade. Aarhus.

Privat: Bakkealle 16. Aabyhøj ved Aarhus.

Fjerkræbogen

Konsulent C. W. Rasmussen-Iglekjærgaard

En Vejledning for Fjerkrævenner og Opdrættere, omhandlende Høns, Kalkuner, Ænder og Gæs. En uundværlig Haandbog for alle Fjerkræholdere. — Med 388 Illustrationer.

Pris Kr. 6,00 — kartonneret Kr. 7,85 — indbundet med Læderryg og Hjørner Kr. 12,00.

Konsulent C. W. Rasmussen-Iglekjærgaards Bog »Fjerkræbogen« er en af de bedste Bøger omhandlende Fjerkræ, der er udkommet paa Dansk.

Faas i alle Boglader

HAGE & CLAUSENS FORLAG (J. FR. CLAUSEN) KØBENHAVN

KENDER DE

„JAGTVENNEN“?

Uafhængigt illustreret Tidsskrift for
Hundevenner og Jægere.

Bladet kommer med et stort Hæfte hveranden Uge.

Pris 2 Kr. pr. Kvartal. — Prøvenummer gratis.

Ny tiltrædende Holdere faar Julenummeret gratis.

Skriv til

Redaktør K. W. J. THUREHOLM,

Axeltorv 5, Næstved.

Enhver Fjerkræholder bør i egen Interesse

behandle alle sine Fjerkræhuse med **SOLIGNUM** Desinf. Trækonserveringsstof i 12 Farver SOLIGNUM holder Ustøjet borte samtidig med at imprægnerer og male Træet med smukke Farver, der trænger ind i Træets Porer og derfor ikke skaller eller regner af som almindelige Kompositionsfarver. SOLIGNUM anbefales af talrige Hønserejere og nærværende Hefstes Redaktør. SOLIGNUM faas — færdig til Brug — hos alle Tommer- og Farvehandlere samt hos Hovedforhandlerne:

CARLSEN & PLENGE, Kronprinsensgade 6, Kbhvn. K. Telf. 15,314.

ED. HARTFELT'S

Specialforretning i Artikler for Fjerkræavl

NY VESTERGADE 21 (v/ Glyptotekpladsen) KØBENHAVN V.

Telf. Byen 7125

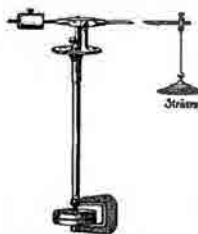
Eneforhandler af: **Rosehill Rugemaskiner.** Nutidens bedste og mest anvendte Maskine. Driftsikker, holdbar, paalidelig, ydedygtig, meget let at passe.

Rosehill kunstige Kyllingemødre. Elektr. Rugemaskiner. Paraply Kyllingemødre med Blaaflamme. — »Heureka« Benskeremaskiner. Grøntskæremaskiner. — Automatiske Drikkekar og Ædetrug. — Skalsesker. Kontrolreder m. m.

Største Lager og bedste Indkøbssted for Kontrol- og Mærke-Ringe af enhver Art. Nummerskilte. — Celluloid-Spiralringe i alle Størrelser. Leverandør af samtlige Klubringe.

Alle **Reserve dele** til Rugemaskiner og Kyllingemødre som: komp. Lamper, Regulatorer, Termometre, Fugtighedsmaalere o. s. v. føres stadig paa Lager til billigste Priser.

Leverandør af Landsfodringe til Danmarks Fjerkræavlerforen.

H. STRUERS CHEMISKE LABORATORIUM

SKINDERGADE 38 — KØBENHAVN K.

TERMOREGULATORER
TERMOMETRE
KONTAKT-TERMOMETRE
FUGTIGHEDSMAALERE

} til Rugemaskiner.

FORLANG TILBUD

Vor Jyllands-Afdeling i Aarhus, Mejlgade 7, aabnes 1. Januar 1929.

E. von OTTO:

Hundebogen

Vejledning til Avl, Pleje, Opdragelse og Dressur af Vagt- og Selskabshunde. Oversat fra Tysk af *H. Tillge*. Med Forord af Greve *A. Mollke*, Lystrup. Rigt illustreret med mange Billeder af Racehunde. **Uundværlig Bog for enhver, der holder Hund.** — Pris Kr. 3,50, kartonneret Kr. 4,50.

AAGE GOOS:

„KANINBOGEN“

En Vejledning til Røgt og Pleje samt økonomisk Opdræt af Kaniner til Slagtebrug, Pelsværk og Uldproduktion med Beskrivelse af Kaninracerne.

*En uundværlig Bog for alle,
som holder Kaniner.*

Pris Kr. 3,00, kartonneret Kr. 4,00.

FRITS HEIDE:

„Vore Planter i Mark og Skov“

En praktisk Vejledning for alle til nemt at lære Markens, Skovens, Engens, Mosens, Hedens og Strandens Planter at kende. Med 268 Plante-Illustrationer af *Lilli Jørgensen*.
Pris Kr. 4,50, kartonneret Kr. 5,50.

Redaktør C. LUND:

Stuefuglenes Pleje

En praktisk Vejledning til at passe Stuefugle paa den bedste Maade og at faa Yngel af dem. Med 17 Illustrationer.

Pris 50 Øre.

Du har download en light udgave!

Vil du gerne have en bedre opløsning og mulighed for at printe bogen ud?

Som støttemedlem kan du bestille den fulde version, og printe gratis.

www.biodiverse.dk

